

FARUL CRIȘTIN

Nr. 12 a

NUMĂR SPECIAL AL ȘCOALELOR DUMINECALE

Inscrip. la Trib. Arad Sect. III. No. 6.1939

„ȘI OILE ÎL URMEAZĂ”

FARUL CRESTIN

Număr special pentru Școalele
duminicale
(CĂLAUZA)

pentru trimestrul Aprilie 1911

Abonamentul: 30 lei anual

Redacția și administrația ARAD,
str. Lăe Barna Nr. 4

Girant responsabil: N. Oncu

Redactor: Alexa Popovici

Pentru școlile duminicale

Cea mai bună metodă de a învăța cuvântul Domnului prin Școala duminicală e, ca ea să fie împărțită în mai multe clase. Fiecare clasă va avea învățătorul ei. Iar fiecare elev să poată învăța ceva din cuvântul Domnului să aibă Noul Testament.

Școlile duminicale își au misionarul lor, care întocmește lecțiunile, dă sfaturi celor ce i le cer, vizitează, cu alte cuvinte el e al școlilor duminicale. De aceea sfătuim, bisericile cari doresc să aibă o Școală duminicală bine organizată, să ceară misionarului metode de lucru, sau să-l cheme să ie facă o vizită. Adresa misionarului este: Ioan Rusu, Lupeni, str. Mihai Viteazu Nr. 37, jud. Hunedoara.

Atragem atenția că, toată frățietatea a hotărât ca toată colecta din fiecare a 5-a Duminică din lună să fie trimisă casierului școlilor duminicale. Adresa casierului a Dumitru Baban Constanța, str. Mareșal Joffre Nr. 6.

Casiera școlilor duminicale

Următoarele sume de bani s'au primit, pentru lucrarea școlilor duminicale:

Bisericele: Hagi-Dumitru prin Brădăcianu lei 50, Moldova-Nouă lei 15, Moldovița lei 36, Padina Matei lei 3, Jupălnic lei 100, Lupeni lei 250, un venit excepțional la cassă lei 367, Ciocira-Doicești lei 200, Seleuș lei 200, Hămajul-Mare lei 100, Pleșcuța lei 5, Zorlențul-Mare lei 94, Sebiș-Alba lei 250, Simeria lei 100, Simeria lei 8, Petrosani lei 110, Apoldul de Sus lei 146 și Nădob lei 34.

Casier: Baban Dumitru, str. Mareșal Joffre Nr. 6, Constanța.

Elevul Școlii duminicale:

1. Vine regulat la Școala duminicală.
2. Vine cu lecțiunea învățată.
3. Contribue la colecția.
4. Vizitează sau stă de vorbă, măcar cu un singur suflet, despre Isus.
5. Știe cuvântul de aur.

In societatea tineretului

1. Fiecare tânăr face parte.
2. Fiecare activează cu: un solo, poezie, un referat, o lectură, predică, o istorioară, etc.
3. Imparte tractate.
4. In grupuri vizitează bolnavii și orășe puscăriașii.
5. Fiecare să stea de vorbă cu alții despre Isus.

IMPORTANT

Acolo unde este o Școală duminicală sau o societate a tineretului poate fi dată model, îndeplinind condițiunile de mai sus, să ne scrie noi vom publica aceasta spre cunoștința tuturor. Care biserică va prima?

LECȚIUNILE ȘCOALELOR DUMINECALE

(Pe luni: Aprilie, Maiu și Iunie 1941)

Infocmite de Ioan Rusu

Lecțiunea 14.

6 Aprilie 1941

Cuceritori prin cruce

Text: Matei 27:1—2; 11—37.

Cuv. de aur: Ioan 17. 3, 4.

EXPLICAȚIUNI: Judecata lui Isus după adevărata socoteală a fost la anul 30, adică mai înainte cu trei ani decât ne arată calendarul obișnuit. Judecata eclesiasitică a fost din trei stagii, ca și cea civilă. De Joi seara până Vineri la masă Domnul a fost de șase ori în fața instanței.

Baraba era un om, care făcuse multe fapte rele și care era osândit. Haina stacojie a fost uniformă regescă pentru Isus. Trestia ținea locul de sceptru. Cununa de spini, locul de coroană. Sigur aceste i-au fost date din batjocură, pentru că se numise regele Iudeilor. Vinul amestecat cu fiere să dădea la toți osândiții la moarte, ca să nu simtă durerile. Isus a refuzat să bea. El a voit să fie conștient de toate durerile Lui. Răstignirea pe cruce era forma de execuție pentru cei condamnați la moarte după legile Romane.

I n v ă ț ă t u r i :

1. ISUS REGELE NEVINOVAT. El nu făcuse niciun rău; nicio viață n'a luat-o, pe mâinile Lui n'a putut vedea nimeni sângele nimănu; nu se amestecase în cele politice. El vorbise clar de-o împărăție spirituală a lui Dumnezeu, care nu poate cu nimic stânjeni pe cele pământești și politice. Aceasta putea doar să facă pe oameni mai buni și de folos statului.

Pilat n'a găsit nicio vină în Isus. El n'a știut nimic rău despre Isus și nici pe fața lui n'a putut citi vinovăție. Cuvintele: „Ce să fac cu Isus?” — ne

arată în ce situație să găsească bietul judecător. Ce faci tu cu Isus?

2. ISUS REGELE BATJOCORIT. Isus e batjocorit de aceia la care a venit să-i mântuiască, adică de neamul Său.

Cauza e că, nu a venit cum îl așteptau ei. Ei îl așteptau cu glorie. El vine cu umilință, ei îl așteptau să vină cu răzbunare, dar El aduce har, iertare; ei doreau ca El să întemeieze o împărăție politică, dar El aduce una spirituală și universală. E disprețuit de ostașii romani, care din neștiință au contribuit la răstignirea Lui. Isus și azi e batjocorit de cei cari nu cred în El.

3. ISUS REGELE CUCERITOR PRIN CRUCE. Intreaga lucrare a Domnului Isus se concentrează în crucea de pe Golgota. Aici a dat lupta hotărâtoare prin care a eșit biruitor asupra dușmanilor Săi. A câștigat încrederea sutașului în El ca fiu a lui Dumnezeu.

Dacă Isus ar fi luat la rândul Său sabia ca să se războiască cu exorta care îl ducea la cruce, ei n'ar fi recunoscut niciodată în El pe Fiul lui Dumnezeu. Prin crucea suferinței Isus a câștigat inimile cele mai crude și a devenit prin aceasta Regele glorificat de inimii. Numa prin crucea suferinței. Biserica lui Isus va dovedi lumii puterea ei divină și pe Hristos ca Regele spiritual al lumii.

INTREBĂRI: 1. De câte ori a fost Isus în fața judecății? 2. Dece au dat ostașii lui Isus vin cu fiere ca să bea? 3. Ce a zis Pilat despre Isus? 4. Cine a disprețuit pe Isus și dece? 5. Ce a cucerit Isus prin cruce?

Lecțiunea 15.

13 Aprilie 1941

Domnul biruinței*Text: Matei 27:55—66; 28:1—10.**Cuv. de aur: Matei 28:5, 6.*

EXPLICAȚIUNI: Azi vedem corpul lui Isus atârnat pe lemnul blestemat. Galateni 3, 13. Femeile credincioase stau lângă cruce cu ochii plini de lacrimi, cu sufletul tulburat de calea întâmplată. Iosif din Arimatea, avea credința în Isus însă, a rămas lângă gospodăria lui. Deși era sfetnic în Sinod n'a luat parte la judecata lui Isus.

I n v ă ț ă t u r i :

1. ISUS ÎN MORMÂNT. (ora 3—6 d. m.) Profeția din Isaia 53:9, e împlinită. Groapa Lui între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cei bogăți, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire. Aceasta ne arată cât de jos S'a pogorât Fiul cel slăvit a lui Dumnezeu pentru a ridica pe cei căzuți în groapa pieirii, S'a pogorât în groapă pentru a alunga frica de ea. Când ne gândim că Isus a fost în mormânt, nu mai avem teamă, nici groază de El. Pentrucă mergem într'un loc unde și Fiul lui Dumnezeu a fost.

2. FRICA DUȘMANILOR LUI ISUS A inspirat teamă în dușmanii Săi, chiar atunci, când era în mormânt. Aveau teamă că ucenicii Domnului îi vor înșela. Dar ei erau înșelați de ei însăși atunci, când L-au răstignit. În general oamenii să tem de înșelăciunea altora. Niciodată nu se gândesc că, să pot înșela singuri. Dușmanii lui Isus n'au fost siguri că El nu va învia.

3. BIRUINȚA DOMNULUI ISUS. Cu toate măsurile luate de dușmanii lui Isus, El a înviat. El i-a înfrânt. Când ei erau mai siguri de biruință, vestea că Isus a înviat, le tulbură sufletul. Ei se văd înfrânți pentru totdeauna. Dacă El e viu își ziceau ei, atunci noi suntem pierduți, poporul Il va urma în întregime. Isus a biruit moartea, —

dușmanul omenirii. — Nicio teamă de ea. Isus i-a luat puterea de a ține pentru totdeauna legați în lanțurile ei pe cei cari mor credincioși. Că ea nu e încetarea de-a mai fi, ci ascunderea pentru un timp de ochii lumii văzute.

4. ADEVĂRUL ÎNVIERII. Mulți se îndoiesc de învierea reală a Domnului Isus. Dacă acest adevăr nu poate fi crezut, atunci nu este un altul mai de folos pentru noi. Pentrucă temelgia creștinismului este învierea lui Hristos?

Isus a înviat cu adevărat pentrucă un înger a spus. Acesta nu poate minți. Isus a înviat pentrucă așa spun ucenicii Lui. Acești oameni și-au închinat întreaga lor viață slujbei lor fără a primi vreo răsplată pe pământ. În sfârșit El a înviat pentrucă am fost socotiți neprihăniți de Dumnezeu prin El. Rom. 4, 25. Pe El mormântul nu L-a putut ține, pentrucă nu avea niciun păcat. El S'a coborât în mormânt numai pentru a tăia legăturile morții pentru cei vinovați și păcătoși. Deci El e viu și e Domnul biruinții.

INTREBĂRI: 1. Cine a fost Iosif din Arimatea? 2. Cine stătea lângă crucea lui Isus? 3. Dece s'a pogorât Isus în groapă. 4. Care a fost cauza fricei dușmanilor lui Isus? 5. Unde vedem biruința Lui? 6. De unde știm, că Isus a înviat? 7. Dece a înviat Hristos? 8. S'avem teamă de moarte și dece nu?

Lecțiunea 16.

20 Aprilie 1941

Cu noi întotdeauna*Text: Matei 28:11—20.**Cuv. de aur: Matei 28:20.*

EXPLICAȚIUNI: E ziua învierii. Prima zi din săptămână. Ziua bucurii. Femeile se întorc dela mormânt ca să spună ucenicilor senzaționala veste. Isus a înviat. Străjerii la fel merg să spună preoților minunea petrecută.

I n v ă ț ă t u r i :

1. MINCIUNA SPRIJINITĂ de BANII. Lăcomia de bani a făcut pe străjerii dela mormântul Domnului să tăgăduiască adevărul văzut cu ochii, să-și vândă conștiința. Timpul însă a făcut ca adevărul să iasă la lumină. Din cauza banilor a fost vândută, tăgăduită învierea Lui și tot iubirea de argint e cauza și astăzi că, învierea lui Isus e negată și mulți se rușinează a-Li primi.

2. INCHINACIUNE ȘI INDOIALĂ. Isus se arată ucenicilor la locul promis. Unii cred, iar alții se îndoiesc. Iată un adevăr mare. Indoiala, îndoială rămâne, fie că vezi, fie că nu vezi. Unii spun că, dacă ar vedea pe Isus, ar crede. Dar cine nu crede din auz, greu se convinge și când vede. Adevseca ucenicii lui Isus se împart în două la orele lor de închinăciune. Se roagă, dar puțini cred, că Isus e de față. Numai acei cari cred în prezența lui Isus, în locul de închinăciunea pot primi putere și har.

3. ATOTPUTERNICIA LUI ISUS. „Toată puterea Mi s'a dat în cer, și pe pământ” — zice Isus. El a câștigat putere fără margini asupra pământului, iar Diavolul și-a pierdut orice drept. Prin orice Domnul a dat lovitura decisivă. Prin înviere a spulberat puterea Diavolului, care era moartea, (Daniel 7:13—14). Hristos are putere în cer. Toți îngerii Li aclamă ca biruitor. Ca Unul care a restabilit legătura între cer și pământ prin jertfă. (Ef. 1, 10).

4. ATOTPREZENȚA LUI HRISTOS. Dacă Isus e Atotputernic, atunci e și Atotprezent în univers. E în cer și pe pământ. „Eu sunt cu voi în toate zilele.” Prin Duhul Sfânt Isus este în tot locul cu iubiții Săi în lumea aceasta. Pavel spune: „Toți m'au părăsit, dar Domnul a stat lângă mine.” El este lângă toți acei, cari merg în lume propovăduind Evanghelia Lui.

5. PORUNCA LUI ISUS. „Duceți-vă de faceți ucenici din toate neamurile.” Aceasta-i porunca supremă a lui Isus dată ucenicilor. E porunca supremă al cărei ecou se aude și astăzi. *Fiecare credincios trebuie s'o audă.* Bisericile care nu dau ascultare la aceasta poruncă și nu fac ucenici, *sunt moarte față de lucrul misionar.* Apoi ucenicul trebuie botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. La botezul lui Isus, erau prezenți. *Tatăl, Fiul și Duhul.* Adică Dumnezeu cel veșnic descoperindu-se sub trei nume.

INTREBĂRI: 1. Ce s'a petrecut în ziua învierii? 2. Cine și-a vândut conștiința pentru bani? 3. Ce au făcut ucenicii, când au întâlnit pe Domnul în Galilea. 4. Ce putere are Isus? 5. E Isus Atotprezent? 6. Ce poruncă a dat El? 7. Cine să bucură de tovarășia lui Hristos?

Lecțiunea 17.

27 Aprilie 1941

Străini și călători

Text: Gen. 12:1—20; 13:1—13.

Cuv. de aur: Erei 11. 8.

EXPLICAȚIUNI: Avraam s'a născut la anul 1996 I. H. Cetatea Ur a fost orașul de baștină a lui Avraam. E situat pe țărmul de vest al Eufratului în Haldeia. La anul 1921 I. H. a intrat în Canaan. Avraam avea 75 ani.

I n v ă ț ă t u r i :

1. CUVÂNTUL DOMNULUI CĂTRE AVRAAM. Pe Avraam Dumnezeu îl cheamă afară din țară și din casa tatălui său. Apoi îi arată drumul către o țară, pe care el nu o cunoștea. Dar are încredere în cuvântul lui Dumnezeu. Se desparte de glia străbună și pleacă prin credință în Canaan. Cuvântul „*dino*” înseamnă că, Dumnezeu va fi cu călătorul Său pe drum.

Noi nu am văzut niciodată cerul. Dumnezeu însă în Hristos ne cheamă să ieșim din neamul nostru lumesc

și din lumea noastră ca să mergem în cer pe calea credinței în Isus Hristos.

2. VEI FI O BINECUVÂNTARE. Avraam a fost o binecuvântare ori unde a ajuns. Călătorind printre popoare, ele au găsit har în ochii lui Dumnezeu din pricina lui Avraam. Dacă tu ești binecuvântat de Dumnezeu, vei fi o binecuvântare și pentru alții.

Isus spune ucenicilor Săi: „Voi sunteți sarea pământului și lumina lumii.” Dacă ascuți cuvântul lui Dumnezeu, vei fi o sare, o lumină și o binecuvântare.

3. AVRAAM ESTE CHEMAT SĂ MEARGĂ. EL E PRIMUL MISSIONAR. El trebuie să-și facă cunoscut Dumnezeu în Canaan și Egipt. Dacă rămânea în Haldela, el nu putea face lucrul acesta. Isus la fel când și-a început lucrarea și-a schimbat și domiciliul, omul lui Dumnezeu trebuie să meargă. Apa bună e aceia, care curge. Credinciosul adevărat e acel, care merge și lucrează pentru cauza lui Hristos.

4. AVRAAM A PLECAT CU TOT CE AVEA. Soția și nepotul, argintul și toate bunurile sale pământesti le-a luat cu el. Când Dumnezeu cheamă pe un păcătos la Sine, îl vrea cu tot ce este și are. Isus la fel cere tânărului bogat să-L urmeze cu averea lui, predând-o săracilor. Dacă Avraam avea nevoie de avere în Canaan și credinciosul are în cer. Isus a poruncit acesta zicând: „Strângeți-vă comoari în cer.”

5. AVRAAM MERGE INCHINANDU-SE. Călătorul spre cer e îndemnat să se roage. Drumul e greu și obositor. Rugăciunea e puterea care întărește pașii. Avraam a fost sigur că Dumnezeu e cu el, de aceea aducea jertfă și se închină. Isus la fel e cu noi, de aceea trebuie să ne închinăm Lui.

6. AVRAAM A FOST OMUL PACII. Când între el și nepotul său s'a iscat

o neînțelegere, a spus: „Te rog să nu fie ceartă între mine și tine!.. căci suntem frați.” Spurgeon spune: „Decât să mă cert pentru o bucată de carne, mai bine rod pe un os.” Iar Pavel spune că, robul lui Dumnezeu nu trebuie să se certe. Avraam mai bine a preferat să renunțe la câmpia mănoasă a Iordanului în favorul nepotului său și să rămână în munți cu Dumnezeu. Pacea este o caracteristică a creștinului. Pe inima fiecărui credincios ar fi bine scrise aceste cuvinte. „Te rog să nu fie ceartă între mine și tine, căci suntem frați.”

INTREBARI: 1. La ce an s'a născut Avraam și unde? 2. La care an a intrat în Canaan? 3. Ce a cerut Domnului Avraam? 4. Ce cere Isus? 5. Ce promisiune a făcut Domnului Avraam? 6. Cum a plecat Avraam și cum cere Isus să fie urmat de oameni? 7. Ce a făcut Avraam călătorind? 8. Ce atitudine a luat Avraam față de ceartă?

Lección 18

1 Mai 1941

Iosif visătorul

Genesa 37:1-18.

Cuv. de aur: Psalm. 91:2, 4.

EXPLICAȚIUNI: Viața și experiența lui Iosif se potrivește cu a Domnului Isus. În Noul Testament el e Ana din figurile cele mai strălucite. El a făcut cinste neamului și Dumnezeului său. Iosif s'a născut aproximativ la anul 1176 înainte de Hristos.

Învățăături:

1. IOSIF COPILUL IUBIT. Iubirea lui Iacob față de Iosif n'avea margini. Cauza: el era cel mai mic și născut la bătrânețe. Din cauza iubirii părintoare, Iosif devine urât de frații lui. Părinții pot învăța din acest caz să nu arate iubirea lor pentru un copil, mai mult decât ea și pentru celălalt. Aceasta nu-i va face decât rău.

2. PURTATORI DE VORBE RELE.

Fiind increzut Iosif, căuta să vină în parent pe tatăl lui cu vorbele rele a fraților săi. Era un agent de informații al părintelui său. Aceasta l-a făcut și mai urât fraților săi. E de recomandat copiilor să nu vorbească de rău pe frații lor. Nici să-i părăsească la părinți. Apoi în rândurile credincioșilor sunt frați, la cari le plac negotul cu vorbe rele. Aceasta e cauza multor desbinări și chiar stăngerii Duhului în biserici. Spune-i între patru ochi dacă nu-ți place purtarea fratelui tău. Dar nu umbra cu bârfele între frați. Aceasta e o însușire drăcească.

3. UN VIS PROFETIC. Iosif a fost un idealist din copilărie. Se gândea să fie om mare. Dumnezeu i-a arătat aceasta că va ajunge. Nu i-a arătat însă drumul prin care va ajunge la țintă. Domnul i-a arătat numai latura glorioasă a viitorului Său. Iar experiența grea a lăsat s'o întâlnească pe neașteptate. Dacă Iosif ar fi știut nimărule acestui vis, nu l-ar fi spus nimănu. De fapt Dumnezeu nu de aceea i-a arătat cu el să povestească fraților și părinților căroră nu le-a plăcut aceasta. Păstrează-ți visurile și gândurile, nu le spune decât lui Dumnezeu. Dacă sunt slabe, oamenii te vor râde. Iar de vor fi glorioase, te vor învidia.

4. PLANURI CRIMINALE. „Cauze mici, efecte mari.” La început frații lui Iosif aveau o simplă învidie. Mai târziu s'a schimbat în ură de moarte. Iosif n'a fost înțeles nici de frați, nici de părinți. Geniile nu pot fi înțelese. Când frații lui îl văd mergând spre ei în câmpia, unde pășteau oile, s'au sfătuit să-l omoare. Bine a spus Ioan, că cine urăște pe fratele său este un ucigaș. Cine nu scoate ura și gelozia din inima lui, va ajunge la fapte prozave.

INTREBARI: 1. La ce an s'a născut Iosif? 2. Cum a fost el privit de tatăl său? 3. Ce parte slabă avea Iosif?

4. Care a fost visul lui? 5. Spune cauza urei fraților Iosif? 6. Unde duce ura? 7. Ce ne învață lecțiunea?

Lecțiunea 19.

11 Mai 1941

Servul Credincios

Text: Gen. 39. 1—6; 19—23; 40:1—23.

Cuv. de aur: Psalmul 11. 7.

EXPLICAȚIUNI: Iosif a fost vândut la anul 1729 I. H. Negustori, cari l-au cumpărat, au fost urmașii lui Ismail, copilul lui Avraam, cu roaba Agar. Aceștia locuiau la est de Palestina, în partea Arabiei. Potifar era ministru de interne al Egiptului.

Învățături:

1. CREDINCIOS STĂPÂNULUI SAU. Deși în casă și țară străină, Iosif n'a uitat credința și că are un Dumnezeu Sfânt. Acest fapt l-a văzut stăpânul său, care i-a acordat toată încrederea. Iosif avea cheia întregii gospodării. Stăpânul său n'avea nicio grijă. Un adevărat creștin, e vrednic de încredere oriunde și nu va face de rușine neamul, biserica și pe Dumnezeu lui.

2. SERVUL BINECUVÂNTAT. Iosif a fost o binecuvântare pentru casa stăpânului său. Tot ce începea reușea. Unde pune el mâna, se vedea binecuvântare și progres. Dumnezeu era cu el. Stăpânul s'întea că servul său este cauza marelui progres în casa lui.

Dacă tu ești binecuvântatul lui Isus, vor simți și cei din jurul tău aceasta.

3. INCHIS PE NEDREPT. Pentrucă n'a cedat ispitei, Iosif ajunge în temniță. Așa face D'avolul cu cei cari nu-l ascultă. Iosif mai bine a preferat închisoarea decât a se degrada pe sine. Mai bun e un loc cu puscăriași și cu conștiință curată, decât în case mari cu un suflet murdar. Dumnezeu și conștiința mai presus de orice.

4. CREDINCIOS LA INCHISOARE. Omul cu Dumnezeu e bine primit oriunde și poate fi de folos la toate. Di-

rectorul închisorii vede în Iosif mâna lui cea dreaptă. El e o lumină în temnița întunecoasă. Tălmăcește visul paharnicului și a pitarului. Lui nu i-a fost teamă de închisoare, pentru că avea pe Dumnezeu care l-a făcut de folos și acolo.

5. TALMACIRILE SUNT ALE LUI DUMNEZEU. Modestia lui Iosif e la înălțime. El rămâne în umilință. Nu se mândrește cu darul său. Atribue lui Dumnezeu totul. Se consideră numai un mijloc prin care Dumnezeu se descoperă pe Sine oamenilor. Pavel spune la fel, nu eu, ci Hristos în mine.

6. PAHARNICUL L-A UITAT. La plecarea sa din temniță a promis lui Iosif, că va pune o vorbă bună pentru el la împărat, că îl va scoate de acolo, fiind nevinovat. Dar acesta ajungând în locul de onoare, l-a uitat pe Iosif. Câți oameni n'au uitat pe Isus! Au uitat curățirea de vechile lor păcate. Au uitat promisiunea cari i-au făcut-o atunci, când l-au primit ca Mântuitor. O viață privilegiată și luxoasă face pe oameni să-și calce cuvântul, să-și uite promisiunea. Tu n'ai uitat pe Isus?

INTREBĂRI: 1. La ce an a fost Iosif vândut și la cine? 2. Cine erau ismaelitii? 3. Cine a cumpărat pe Iosif în Egipt? 4. Ce purtare a avut el, în casa lui Potifar? 5. Unde a ajuns el din cauza credințioșiei față de Dumnezeu? 6. Cum a fost Iosif privit la temniță? 7. La cine a tălmăcit el visul? 8. Cine l-a uitat pe Iosif? 9. Ce învățăm din lecție?

Lecțiunea 20.

18 Mai 1941

Înțelept om de stat

Text: Gen. 41, 1—5—7.

Cuv. de aur: Iacob 1:5

EXPLICAȚIUNI: Iosif devine prim ministru al Egiptului la anul 1715 I. H. După patrusprezece ani de grele încercări și experiențe, Iosif ajunge om

mare de stat. Prin suferințe Dumnezeu l-a desăvârșit pentru un lucru mare.

Învățături:

1. TOATE LA TIMP. Iosif dorea să scape din temniță. Aceasta a vrut Dumnezeu, dar mai târziu. Dacă șea mai curând, poate că nu era pentru înalta misiune. Trebuia să treacă doi ani dela eliberarea paharnicului, atunci a fost timpul pregătit pentru Iosif. Dumnezeu adesea e deosebit de îndelung în dorințele noastre deosebite însă că, El nu se grăbește. Noi vrem să primim azi și El vrea mâine. Dece? Are în vedere, ca să fi pregătiți pentru darul cerut.

2. MI-ADUC AMINTE DE GREȘALIA MEA. Oamenii numai în mintele grele își aduc aminte de făcătorii lor. Paharnicul numai simte nevoie de ajutorul lui Iosif, aduce aminte că nu s'a ținut de cuvânt. E bine să-ți aduci aminte de greșelile tale, însă la timp.

3. FOAMETE ȘI BELȘUG. Înțeleptul Iosif a fost acesta: „Fame și belșug”. Pentru aceste vremuri Dumnezeu a pregătit lumii un om, persoana lui Iosif. Pe de altă parte Dumnezeu ca să înalțe pe copilul credincios și pentru a-și aduce la deplinire planurile sale de-a pregăti generație misionară, a pregătit de foamete. Cât de nepătrunse sunt planurile lui Dumnezeu. Iosif s'a răzvrătit ca să dea pâine lumii flămânde în aceste zile grele. Iosif la fel a venit în lume ca să dea pâine și apă celor flămânzi și setoși cu sufletul. Această pâine a vieții și apă vie, a fost înșuși.

4. PROCLAMAREA LUI IOSIF CA PRIM MINISTRU. În urma visului tălmăcit Faraon descoperă în Iosif omul ideal de stat. Il proclamă prim-ministru. Pleacă cu el prin țară cerând lumii: „în genunchi”, ad

supunerea lui Iosif. La fel a înălțat Dumnezeu pe Isus, supunându-i toate puterile și stăpânirile. Pe El cerul trebuie să-L primească până supune pe toți dușmanii sub așternul picioarelor Sale. Iar Domnul Isus la fel spune: „cei cari vor birui, vor șede cu Mine pe scaunul Meu de domnie.”

5. **NECAZURI UITATE.** Prin faptul că Iosif a ajuns mare, a primit o soție și un copil, a uitat de necazurile sale. Dumnezeu a făcut ca el să piardă amintirile triste din viață. Aceasta promisiune o au toți credincioșii din partea lui Dumnezeu că în urma suferințelor din lume, El va șterge orice lacrimă din ochii lor.

INTREBĂRI: 1. La ce an a fost numit prim-ministru Iosif și după câți ani de suferință? 2. După câți ani și-a readus aminte paharnicul de greșala lui și ce învățăm din aceasta? 3. Spune ceva despre visul lui Faraon și însemnătatea lui. 4. Spune ceva despre înălțarea lui Iosif. 5. Când a uitat el necazurile lui? 6. Când vom uita noi necazurile noastre? 7. Ce putem învăța dela omul lui Dumnezeu Iosif?

Lecțiunea 21.

25 Mai 1941

Un frate cu inima mare

Text: Gen. 45. 1—28.

Cuv. de aur: Efeseni 4. 32.

EXPLICAȚIUNI: La anul 1706 I. H. Iacob e chemat de fiul său în Egipt. Ținutul Gosen era un teritoriu de pământ chiar la răsăritul deltei Egiptului. Adică unde Nilul se ramifica la intrarea în Mediterană. O fâșie de pământ cam 60 km. lungime. În timpurile vechi avea pășuni bogate. Turmele lui Iacob au fost bine hrănite acolo.

Învățături:

1. **IOSIF SE DESCOPERĂ FRĂȚILOR SĂI.** Cu a doua călătorie a frăților săi în Egipt, Iosif nu se poate

stăpâni, ci se descoperă frăților săi. El dă pe față taina ascunsă de ei. „Eu sunt fratele vostru, pe care l-ați vândut.” Cât de pătrunzătoare au fost cuvintele acestea pentru ei!

Acum în timpul de har orice păcătos care vine prin credință la Isus, trece prin aceeași experiență. Isus se descoperă ca un frate al său. Isus îi va spune: „Eu sunt Fratele tău, Tatăl Meu e Tatăl tău.” Păcatele noastre vor fi uitate și iși lăsurate. Și sufletul întors va vedea în Isus un adevărat frate.

2. NU I-AU PUTUT RĂSPUNDE.

Se temeau probabil de pedeapsă, dar inima lui Iosif era asemenea cu a lui Dumnezeu iertătoare și bună. El nu a ținut socoteală de păcatul lor. Apoi i-a chemat aproape de el spunându-le: „Apropiati-vă de mine, nu fiți mârniți.” Cuvinte de mângâiere și pline de har. S'au apropiat de el cu inima aprinsă de iubirea lui.

Aceste cuvinte le va spune Isus popoului Său: „Apropiati-vă de Mine și nu vă temeți.” El va alunga frica din inima iubitorilor lui și de vina păcatului lor.

3. **DUMNEZEU M'A TRIMIS.** Iosif nu pune în socoteala frăților săi nimic. El vede că, acesta a fost planul lui Dumnezeu ca el s'ajungă în Egipt pentru aceste vremuri. La fel Isus nu învinuiește pe nimeni, nici chiar pe Pilat și ostașii Romani de moartea Sa. El știe că aceasta putere le-a fost dată de sus și că planul Tatălui a fost ca El să moară ispășind păcatele lumii.

4. **INIMA MARE DE FRATE.** S'a aruncat pe gâtul lui Beniamin și a plâns. Amintirile din copilărie i-au venit lui Iosif în minte. Era fratele lui cel mai mic dela mama lui dulce, frate de mamă bună. „Sângele nu se face apă”, fratele frate rămâne, ori

prin câte ar trece. Poporul lui Dumnezeu va vedea odată că, Isus a rămas acela Frate mare și care nu le va da altceva decât o dulce salutare. Sigur dacă vor veni la El.

5. LE-A DAT HAINE ȘI DE MANCARE. Iosif a răsplătit răul cu bine.

Acesta e chipul Domnului Isus. El a îmbrăcat și a hrănit pe frații lui. La fel Isus îmbracă și hrănește pe toți aceia care cred în El, în înțeles spiritual. Nu Iosif a mers la frații săi, ci ei au venit la el. Sigur mânați de foame. Numai constrâns de foame păcătosul vine la Isus, care e adevărat Mesia.

INTREBARI: 1. La ce an a fost Iacob chemat în Egipt? 2. Care ținut a dat Iosif tatălui său? 3. Unde este situat? 4. Cum s'a descoperit el fraților săi? 5. Ce le-a spus, și ce au făcut ei? 6. Când ei au rămas mirați, ce le-a cerut Iosif? 7. Dece nu le-a pus el în socoteală greutățile lui. 8. Cum s'a purtat el cu frații săi vinovați?

Lección 22

1 Iunie 1941

Puterea dată credincioșilor

Text: Faptele 1. 1—8; 2:1—21

Cuv. de aur: 1 Cor. 3, 16

EXPLICAȚIUNI: În a patruzecia zi după înviere, Isus e pe muntele Măslinilor cu ucenicii Lui. Azi își încheie în mod văzut misiunea în lume. Acest munte are o înălțime de 780 m. E despărțit de Ierusalim prin valea Cedronului. Pe povârnișul de răsărit al acestui munte se află Betania, satul Mariei și a Martei. Teofil a fost un credincios de seamă și un amic a lui Luca.

I n v ă ț ă t u r i :

1. DORINȚA APOSTOLILOR. Ei doreau să știe dacă împărăția lui Israel se va restatornici în acele zile. Nu puteau scăpa de ideea materialistă a

împărăției. Răspunsul Domnului este aceste sunt treburi cari aparțin lui Dumnezeu Tatăl. Domnul nu a prezat timpul cu date, etc., a prezis de întâmplări. Credinciosul are să aștept doar, lucrând, desfășurarea evenimentelor.

2. VEȚI PRIMI O PUTERE. Acesta trebuia să preocupe pe apostoli. Puterea promisă mai dinainte lor de Domnul, trebuia să o dorească. Isus vorbește de ce au ei nevoie. Puterea aceea care-i poate ajuta în următoarele lucruri: a.) Putere de a birui păpălele, de a nu mai fugi de cruce și nu se mai lăpăda de Isus. b.) Putere de-a fi martor. Aceasta e ceea ce trebuie nouă astăzi. Să poți mărturisi pe Isus oriunde. Greutățile în lucrare nu pot fi trecute fără putere de-a face. c.) Putere de-a cuceri inima pentru împărăția lui Dumnezeu. Această înșă trebuie lucrată de ucenicii. Restabilirea ei se face în mod treptat. Putere care de greutate cuvântului. Prin cuvânt apostolii trebuiau să mărturisească pe Domnul lor. Influența asupra sufletelor este condiționată de puterea Duhului Sfânt. d.) Puterea desăvârșită de-a scoate draci și de-a vindeca pe bolnavi, ca și Isus. Când a primit aceasta putere apostolii făceau lucrări ca și Isus. Biserica are nevoie și azi de aceasta putere a Duhului Sfânt.

3. MĂNTUIREA UNIVERSALĂ. Domnul arată apostolilor cât de mare e câmpul lor de lucru. Incepe în Ierusalim și se termină la marginea pământului. Globul întreg trebuie înșă mântuit cu Evanghelia.

4. TOTI S'AU UMLUT DE DUHUL SFANT. Făgăduința profetică din Ioel 2:28—29 și din Ioan 14:16—17 s'a implinit. Plinitatea puterii a umplut pe apostoli. Domnul s'a întors la ei prin Duhul. Nu între ei, ci în ei. Isus prin Duhul Sfânt e și astăzi în aceia, care îl primesc. Aici vedem că Dumnezeu e Duh și Adevăr. El e pre-

tutindeni. În credincioși, lume și cer. El vrea să umple și azi pe acenicii Lui. Însă nu are loc pentru că sunt plini de ei înșiși. Duhul Sfânt intră numai în inimile goale de eul personal.

INTREBĂRI: 1. De pe ce munte a dat Isus promisiunea apostolilor și în ce loc se află situat? 2. Ce dorință aveau apostolii la care Isus nu le-a răspuns? 3. Ce a văzut Isus mai important pentru ei? 4. Spune cele patru lucrări ale puterii primite de apostoli. 5. Ce fel de martori trebuiau să fie apostolii și cât va fi timpul lor de lucru? 6. Ce se înțelege prin cuvintele: Umplut cu Duhul Sfânt? 7. Ce ne învață lecția de azi pe noi?

Lecțiunea 23.

8 Iunie 1941

Ștefan cel prigonic

Text: Fapt. 6, 1—15.

Cuv. de aur: Fapt. 7, 55.

EXPLICĂȚIUNI: Ștefan a fost unul din cei 7 diaconi aleși în biserică din Ierusalim. Chemarea lui a fost să distribuie ajutoare săracilor, să conducă administrația bisericească împreună cu ceilalți diaconi. În cazul acesta putem vedea ce calități se cere tuturor administratorilor din Biserică.

Învățături:

1. **DUH PĂRTINITOR.** În biserică din Ierusalim se ivise o înțelegere. Cauza a fost Duhul părtinitor. Căutarea în față a unor slujitori din biserică a dat naștere acestei slăbiciuni. Apostolii au căutat oameni conduși de Duhul lui Isus, care să împartă drept ajutoarele Sfinte. În comitetul bisericii trebuie să fie cei mai buni oameni din biserică.

2. **PLINI DE CREDINȚĂ.** Un dar prețios în Ștefan era credința. Aceasta l-a ajutat în grelele lui încercări. El avea o credință întreagă. Aceasta l-a făcut să câștige o mare trecere în fața

bisericii. Pentru el, nu era nimic cu neputință. El credea în realitate viețuirii cu Dumnezeu.

3. **PLINI DE DUHUL SFÂNT.** Ștefan pe lângă unitatea de credință a avut din abundență și Duhul Sfânt. Deși nu era unul din cei doisprezece, totuși s'a ridicat la înălțimea lor în lucrul său. Mergea cu îndrăzneală și propovăduia Evanghelia. Domnului Isus Bisericile e bine să ceară ca Dumnezeu să le dea astfel de diaconi.

4. **ORDINAREA ÎN BISERICA DIN IERUSALIM** (vers. 6). Aci vedem prima ordine în biserică creștină. Ea a fost foarte simplă. Fără multă ceremonie. Punerea mâinilor și o simplă rugăciune din partea apostolilor. Duhul Sfânt și darul ceresc nu s'a pgorit peste cei aleși prin mâinile apostolilor. Ei aveau Duhul Sfânt mai dinainte. Aceasta a fost doar o confirmare și recunoașterea oficială din partea bisericii pentru slujbă a celor aleși.

5. **INVINUIRI NEDREPTE.** Din cauza îndrăzelii prea mari a lui Ștefan evreii s'au răsculat contra bisericii și toți au suferit prigoană. Dacă el nu era atât de aprins, probabil se bucurau de o liniște mai îndelungată. Răvna lui mare însă i-a aprins în capul lui. Deși nu puteau să-i stea împotrivă cu adevărul l-au răpus prin mînciună.

6. **FAȚA CA DE INGER.** Stând în fața soborului, fața lui părea de inger. Neprăhănirea și dreptatea lui i se vedeau pe față. Cu calm asculta acuzele nedrepte ce i-se aduceau. Toți cei drepiți sunt ingeri. Duhul lui Isus care lucrează în ei, face să radieze chipul Său pe fețele lor. Iar atunci când ploaia de pietre cade pe Ștefan, privește în sus spre cer. Când mai marii poporului scrășneau din dinți, el răspunde cu ochii prioniți spre cer: „Iată văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta

lui Dumnezeu." Domnul I s'a arătat ca să-l inspire la credință în fața morții, Isus și azi privește la acei care îl mărturisesc cu îndrăzneală.

INTREBĂRI: 1. Cine a fost Ștefan? 2. Care a fost cauza neînțelegerilor în biserica din Ierusalim? 3. Spune ceva despre credința lui Ștefan. 4. În ce măsură a posedat el Duhul Sfânt? 5. Descrie ordinarea în biserica Nou-Testamentală. 6. Spune ceva despre acuzarea lui Ștefan. 7. Cum a fost el văzut de sobor? 8. La cine a predicat Ștefan?

Lecțiunea 24.

15 Iunie 1941

Filip aventurierul

Text: Faptele 8:1—13.

Cuv. de aur: Marcu: 16. 20.

EXPLICAȚIUNI: Filip a fost unul dintre cei 7 diaconi. Timpul când s'a petrecut evenimentul de prigoană este aproximativ 39—40 ani D. H. Moartea lui Ștefan a făcut posibilă răspândirea Evangheliei mai bine. Simon Magul era un vrăjitoriu renumit, care uimea lumea prin vrăjitoriile lui. Poporul credea că aceeași putere o are dela Dumnezeu.

Învățături:

1. **PRIGOANA CREȘTINILOR.** Când numărul credincioșilor se înmulțise, puterea iudaismului se clatina. Văzând aceasta, fariseismul începe războiul. Creștinismul însă avea unii dintre cei mai înfocați evangheliști cum e Filip, care mergea înainte, rupând frontul necredinței. Poporul se deslășea tot mai mult de vechile forme religioase lipsite de putere și se lipea de noua religie simplă și plină de viață. Creștinii prizonieri mergeau din loc în loc, vestind învierea lui Isus și mântuirea prin El.

2. **PRIGOANA NU STINGE CREDINȚA.** Inima credincioasă Domnului, în prigoană se aprinde și mai ta-

re. Omul născut din nou, nu dă înapoi, nici cu riscul vieții. Cum focul lămurește aurul la fel persecuția purifică credința. Filip și consoții săi, merg înainte cu vitejie. Ei caută să recruteze cât mai multe suflete la numărul celor mântuiți.

3. **EVANGHELISTUL CALĂTOR.** Filip a fost ca apa curgătoare. El nu putea sta de vorbă cu un suflet personal. Se găsea fericit atunci, când mergea în locuri noi misionare. Mulți râvnesc să predice dela amvon în fața mulțimii, dar nu caută aceasta să aduce multe suflete la Domnul. Trezește Samaria era un fel de avangardă misionară. El știa să atace inima păcătoasă în așa fel că, trebuia să cedeze pentru Isus. Bisericile au nevoie de asemenea Evangheliști. Doamne dă-ne.

4. **PUTEREA EVANGHELIEI MAI TARE DECÂT VRAJITORIA.** Evanghelia vindecă pe bolnavi, alungă pe draci. Ea se ridică deasupra puterilor oculte. Simon cel tare și crezut de popor cade înfrânt la picioarele lui Filip. Evanghelia slăvită împrăștie ocultismul și face ziua în viața lui Simon. Filip cu puterea Evangheliei a pus în uimire întreaga Samarie. Nimic nu va împrăstia materialismul și crezurile false din lumea de azi, decât o nouă trezire religioasă și puterea Evangheliei lui Hristos.

INTREBĂRI: 1. Cine a fost Filip? 2. Cam pe la ce an s'au petrecut aceste lucruri. 3. Care a fost cauza împrăștierei creștinilor prin Samaria? 4. E o primejdie, persecuția pentru credință? 5. Ce a lucrat Filip în Samaria? 6. Cu ce om însemnat s'a întâlnit el aici și ce a făcut el? 7. Ce evangheliști ne lipsesc?

Lecțiunea 25.

22 Iunie 1941

Barnaba prietenul bun

Text: Fapt 4:29—37; 11:19—30; 13:1—5

Cuv. de aur: Luca 10:27.

EXPLICAȚIUNI: Numele Barnaba

înseamnă „mângâiere”. Acest nume i s'a dat lui Iosif levitul pentru însușirea nobilă de-a mângâia „Fiul mângâierii” îl știau apostolii.

Învățături:

1. UN OM CU INIMA LARGĂ. Barnaba a fost omul predat lui Dumnezeu cu totul n'a păstrat pentru sine nimic. Avea a dat-o cu bucurie pentru nevoiele sfinților. El a venit întreg la Domnul.

Mulți vin la Domnul numai cu păcatele lor, dar averea o păstrează pentru ei. Când li se cere să facă o faptă de milă, sau s'ajute lucrul misionar, ei șovădesc. Dece? Pentrucă nu s'au predat lui Dumnezeu în totul. Ei nu recunosc pe Domnul, stăpânul bunurilor lor, ca Barnaba și alții, de aceia nu pot servi cauza lui Hristos cu ele. Nu știu dacă Hristos are nevoie de asemenea elemente în biserică Sa. Din Evanghelie vedem clar că aceia cari nu au răspuns în totul chemării Lui, ca tânărul bogat, etc. au rămas afară.

2. OMUL DE BINE. Barnaba era văzut bine de toți. Avea un nume bun. Oricine auzea numele lui Barnaba, aproba „da”, Barnaba e un om bun. El făcea bine tuturor oamenilor. Așa învățase el la Hristos. Așa trebuie să-l învățăm toți. Barnaba a fost plin de credință și spiritual. El nu s'a temut că va duce lipsă, dacă își dă averea Domnului. Aceasta din cauză că viața lui a fost în strânsă legătură cu Dumnezeu.

3. UN MISIONAR IDEAL. Barnaba misionează nu numai cu vorba, ci și cu fapta. El predică Evanghelia sâracilor, dar le acoperă și nevoiele materiale. El nu poate primi să aibă averi și belșug în timp ce frații lui duc lipsă. Când Evanghelia făcuse mare trezire în Antiochia, biserică a găsit pe cel mai bun om pentru ei în Barnaba. Influența lui de om darnic și spiritual a fost destul de simțitoare în biserică.

Biserică din Antiochia sub influența lui a trimis ajutoare fraților din Iudea. Intre bisericile Nou-Testamentale, trebuie să fie o legătură de ajutoare reciprocă. Prin cuvântul lui Barnaba mult popor s'a întors la Domnul.

4. UN PRIETEN IDEAL. Saul dela început găsește în Barnaba un prieten bun. Când frații din Ierusalim nu l-au primit la întoarcerea din Damasc, Barnaba l-a luat la sine, l-a mângâiat și l-a condus în Tars. Credem că s'a rugat mult pentru el; a păstrat legături de prietenie cu el.

Când a ajuns în Antiochia, Barnaba văzând o biserică așa de mare, oameni inteligenți, întorși la Dumnezeu, merge la Tars și caută pe Saul. El a recunoscut cât poate și s'a umilit să ceară ajutorul celui mai tare. Știa că Saul e superior lui în cultură și de aceia l-a chemat. E bine să învățăm dela Barnaba ce prieteni să fim. Și cum să lucrăm cu frații noștri.

INTREBĂRI: 1. Cine a fost Barnaba și dece i s'a dat acest nume? 2. Ce fel de inimă a avut el? Cum era privit de frați și oameni? 3. Ce fel de misionar a fost el? 4. Spune ceva despre spiritul de prietenie a lui Barnaba. 5. Ce ne învață lecția noastră de azi?

Lecțiunea 26.

29 Iunie 1941

Educația și chemarea lui Moise

Text: Exodul 2:11—25; 3:1—18.

Cuv. de aur: Ebrei 11:24—25.

EXPLICAȚIUNI: Azi e Duminică a cincea. Colecta se trimite casierului școalelor duminicale pe țară. Sunt rugați conducătorii școalelor duminicale să facă colecta cât mai bună, pentru a crește un fond al școalelor duminicale pe țară.

Nașterea lui Moise a fost pe la anul 1571 I. H. Fuga în țara Madian pe la anul 1531. Creșterea și educația lui

s'a făcut în casa lui Faraon fără ca acesta să știe pe cine crește.

In v ă ț ă t u r i :

1. **EDUCAȚIA LUI MOISE.** În Egipt Moise a învățat toată cultura lumii de atunci. Economia unei țări și toate regulile unui stat, le-a cunoscut din casa lui Faraon. Cultura religioasă și națională a învățat-o pe genunchii mamei sale. Ea s'a îngrijit ca fiul ei să nu uite pe Dumnezeu și credința adevărată. O mamă creștină își va crește întotdeauna copilul cu iubire pentru Dumnezeu și neam.

2. **SPIRIT DE DREPTATE.** Privind munciile și tratamentul aspru al poporului său Moise, se indignează până în adâncul sufletului. Îl doare inima de poporul său. Aceasta îl desgustă în totul de viața comodă și luxoasă din Palat. Mai bine vrea acum poporului său, decât plăcerile de-o clipă ale vieții în palat. Aici vedem iubirea adâncă de neam a lui Moise. Un bun creștin își iubește neamul oricât de apăsător ar fi.

a.) Moise iubește pacea între frații lui. El nu poate suferi ca neamul lui să se certe și să se nedreptățească unul pe altul. Să învățăm a face pace între frații noștri.

b.) Moise n'a fost înțeles de frații lui. Sigur cel vinovat să teama de el. Și azi e așa. Când un frate se ridică să facă pace, să înlăture desbinările, cei vinovați îi pun piedeci și adesea trebuie să fugă.

4. **SPIRITUL LUI ALTRUIST.** Ajuns în țara Madian, Moise își manifestă spiritul său drept și altruist și acolo. El ia apărarea fetelor lui Ietro, le scoate apă pentru oi, punându-le la adăpost de teama păstorilor răi. Omul lui Dumnezeu nu poate face decât bine, oriunde s'ar găsi atât în țara lui, cât și în țară străină. Credinciosul trebuie să fie complezant și binevoitor cu oricine.

1. **RUGĂCIUNE DESNADAJDUIA.** Faraon moare, iar Moise e în Madian și poporul geme sub povara crucii. Strigă disperat la Dumnezeu sigura lui scăpare. Dumnezeu parcă n'aude. El se descurajează. El nu știa s'armanii că, Dumnezeu lucrează pentru ei. De aceia a chemat pe Moise în țara Madian pentru a-l pregăti să-l salveze. Aici Moise trebuia să învețe școala umilinței. Adesea ne rugăm lui Dumnezeu și El întârzie. Aceasta nu înseamnă că, nu va răspunde. El lucrează pentru noi, pregătind lucrul necrut.

5. **MOISE CHEMAT DE DUMNEZEU.** Dumnezeu îi arată lui Moise lumina focului. Adică puterea Lui mistuitoare. Apoi îl strigă pe nume. Iarăși că îl cunoaște așa de bine. Ce bine să ști că Dumnezeu are în minte numele tău. Apoi Dumnezeu îl cheamă să fie izbăvitorul poporului său.

6. **EU VOI FI CU TINE.** Dumnezeu îl asigură de prezența Sa, când Domnul cheamă pe om în slujba sa, tu-l lasă singur.

7. **EU SUNT CEL CE SUNT.** Îngrijorat Moise că ce va spune lui Faraon, Dumnezeu îl învață că așa să spună ce zice Cel care e. „Eu sunt cel ce sunt.” Adică Cel fără început și fără de sfârșit. Singurul Dumnezeu fără început și fără de sfârșit și afară de El, nu este alt Dumnezeu. Așa că este un singur Dumnezeu veșnic, la care trebuie să se închine toate popoarele.

INTREBĂRI: 1. La ce an s'a născut Moise și când a fugit în Madian? 2. Ce fel de educație a primit el? 3. Ce spirit avea el și cum s'a arătat față de frații lui apăsați? 4. Cum s'a purtat în țară străină? 5. Ce rugăciuni făcea poporul? 6. Și cum au fost primiți? 7. Cum a chemat Domnul pe Moise, și ce i-a promis? 8. Ce l-a învățat Dumnezeu să spună lui Faraon?

PROGRAMELE TINERETULUI

Intocmite de Alexa Popovici

Duminică 6 Aprilie 1941

Omul nebiruit

Iov 1:1—22.

Introducere:

1. Studiu vieții lui Iov e inspirator.
2. Povestea vieții lui Iov arată că credincioșii Domnului sunt încercați, dar nu părăsiți.
3. Se poate observa că încrederea în Dumnezeu zdrobește orice îndoaială.

PRIMUL VORBITOR. Iov și crezul lui.

1. A răbdat toate pierderile:
 - a) averea și toate turmele
 - b) moartea și distrugerea familiei
 - c) pierderea credinței soției.
2. A răbdat pierderea sănătății. Ce e mai greu pe lume să ajungi, un om cu o boală, să stai pe gunoi.
3. A răbdat statornic la toate încercările făcute de prietenii lui.
4. A crezut că Dumnezeu va descoperi dreptatea.

AL DOILEA VORBITOR. Iov și prietenii săi.

1. Cei trei prieteni caută să-l convingă că el e vinovat de nenorocirea abătută asupra lui. (Se vor citi de vorbitor cuvântările lor).

2. Iov își stăinează prietenii, dar nu acceptă ca în credința lui să amestece păreri de ale lor.

3. Sfârșitul a dovedit că, felul lui de a fi a fost bun.

AL TREILEA VORBITOR. IOV ȘI DUMNEZEU

1. E hotărât să moară, dar ca un drept și nu ca un înfrânt.

2. Știe că Dumnezeu nu va călca în

picioare credincioșia noastră.

3. Are credința într'un Dumnezeu personal, cu care să poți sta de vorbă.

Duminică 13 Aprilie 1941

Vegheată

Intocmit de D. Dumitrașcu

Textul: Marcu 13:14—37.

Cuvântul „vegheața” este o poruncă a Domnului Isus. El a pus multă bază pe această poruncă și a stăruit pentru îndeplinirea ei. Cu toate acestea, această poruncă e uitată și neglijată de cei mai mulți credincioși.

„Vegheați dar în tot timpul...”

I. Vegherea te scapă din mâna dușmanului. „Făți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul, diavolul, dă târcoale ca un leu, care răcnește, și caută pe cine să înghită.” I Petru 5:8.

În al XIII-lea secol s'a cucerit puternica fortăreață Amiens din Franța, nu prin tunuri sau prin alte mijloace de distrugere, ci prin niște nuci. Un grup de soldați asediatori spanioli, se îmbrăcaseră în haine de țărani francezi, ducând un car cu nuci în oraș spre vânzare. După ce li s'au deschis porțile orașului ca ei să intre înăuntru, au lăsat înadins să cadă nuci din car și pe când păzitorii se apleceau să adune nuci, soldații spanioli, cari erau șireți, îi omorau. Prin aceasta s'au deschis porțile.

Când vrea să intre în împărăția ta, atunci nu vine cu șomol mare, cu tunuri, cu trăznete și tunete, ci își începe operațiunea prin viclesug. Veghează, bagă de seamă cu ce fel de momiolă vorești să te prindă. „De a-

ceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji." I Tes. 5:6.

II. Vegherea te scapă de calea greșită. „Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte..." Prov. 14:12. Mulți oameni rătăcesc azi pe drumuri necunoscute, pentru că dorm în timpul mersului, în timp ce ar trebui să vegheze. La fiecare nou născut fi sunt puse 2 căi. La începutul fiecărei căi este puse câte o tăbliță, care arată ce fel de cale este. Una este calea morții, iar cealaltă e calea vieții. „Iar poporul acestuia să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Iată că vă pun înaintea calea vieții și calea morții." Ieremia 21:8. Fiecare om din lumea aceasta merge pe una din aceste două căi. Cei mai mulți au apucat-o pe cale greșită. Mulți merg pe calea ce duce la iad și prea puțini sunt din cei ce merg pe calea care duce la cer. Vrei să nu apuci pe cale greșită, vrei să nu mergi pe calea ce duce la iad? Atunci fă un singur lucru: veghiază! El spune: „Tineri veghează asupra căilor tale." „Cum își va ținea tânărul curată cărarea? Indreptându-se după cuvântul Tău." Ps. 119:9.

III. Vegherea te scapă de rușine. „Vegheați, dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca să nubiți pe Domnul, Dumnezeuul vostru." Iosua 23:11. Domnul Isus spune: „Luată seama, veghiați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită." Samson a fost un om mare, în ceace privește puterea fizică. Dar ceace a făcut ca să rămână o pată în viața lui și care pată o acoperit întreaga lui putere, a fost că el s'a lăsat înșelat de o femeie, pentru că

n'a veghiat, ci a dormit și în timpul somnului, i-au tăiat părul, semnul terii. Ucenicii, în noaptea prind Domnului Isus, îl părăsesc și fug în mod rușinos și aceasta s'a întâmplat pentru că ei n'au veghiat așa, decât cum Domnul le poruncise. Petru lapădă de Domnul în fața unei vitoare, pentru că n'a fost în stare veghieze un ceas cu Domnul lui, nere, veghiază. Domnul Isus spune: „Ce să fie vouă, zic tuturor: veghiați!"

Duminică 20 Aprilie

Paștele pentru tineret

Text: Ioan 20:1—10

E interesant redat aici un fapt mare valoare pentru tineret. Se știe că, Ioan a fost tânăr. Și când a primit vestea că Domnul e înviat, a plecat repede să vadă la mormânt. Când era mai tânăr, a putut alerga mai repede și astfel a întrecut pe Petru și a ajuns mai înainte la mormânt. **PRIMUL VORBITOR: PARTEA Tineretului LA ÎNVIEREA DOMNULUI**

1. Ingerii despre care se spune că semăneau cu un tinerel (Marcu: 16:5) au vestit femeilor învierea lui Isus. Ei au făcut o slujbă de predicator, și au fost martori.

2. Maria Magdalina era o femeie tânără, cea mai tânără din grupul femeilor credincioase.

3. Ioan, fiul lui Zebedei și apostol al lui Isus. El e primul dintre apostoli care a ajuns la mormânt și a văzut numai fâșiile de pânză.

Tinerii deci au avut la învierea Domnului Isus o frumoasă contribuție.

AL DOILEA VORBITOR: COLABORAREA RAREA LOR CU CEI MAI BĂTRÂNI

1. Maria Magdalena era și însoțea pe femeile mai bătrâne.

2. Ioan pleacă însoțit de Petru.

3. Faptul că Ioan a ajuns la mormânt înainte „dar n'a intrat” până n'a venit Petru, ne învață ca să facem totul ajutați de bătrâni.

AL TREILEA VORBITOR: PAȘTELE SĂRBĂTOAREA TINERETULUI

1. Anotimpul când sărbătorim Paștele e primăvara — semnul tinereții.

2. Paștile sunt una din cele mai minunate ocazii de a dobândi pe alții la Isus. Tabloul crucii e mai bine arătat și accentuat atunci.

3. Pentrucă Domnul Isus prin jertfa Sa a învins viețile noastre. Deci crucea jertfa, învierea Domnului întinerește viețile oamenilor.

Duminică 27 Aprilie 1941

Ispitele tineretului

Luca 22:46.

Credincioșii lui Isus sunt cei mai ispitiți oameni. Diavolul încearcă pe toate căile să doboare pe cei întorși la Dumnezeu.

PRIMUL VORBITOR: ISPITELE LAUNTRICE

1. Mândria. Să nu uităm însă că, ea e scara căderii. Cine ajunge în mândrie, e pe drumul căderii.

2. O părere mai înaltă de cum se cuvine. Nerone se credea pe sine unul din cei mai buni cântăreți și poeți. Iar cântările și poeziile lui erau nimicuri.

3. Increderea în sine. A te încrede destul de tare e înălțurarea ajutorului Domnului.

AL DOILEA VORBITOR: ISPITELE VIETII DIN AFARĂ

1. Lenea bisericească. Tinerii de

azi nu sunt activi, nu au dor să cunoască mai mult din adevărurile Bibliei pentru a putea fi oameni de la-ză. Nu vor să fie martori, pescari de oameni.

2. O nepăsare totală față de tot ce se face. Adică nu te privește ce se face și cum se face. Dacă merge bine sau rău, nimic nu-ți pasă.

3. Critică și în nimic nu ajută. A critica e cel mai ușor și simpla lucru, dar a da sfaturi și a ajuta e mai greu.

AL TREILEA VORBITOR: ISPITELE SFINTENIEI

1. Nu e păcat anumite lucruri. Pentru aceasta Diavolul dă o aparență falsă lucrurilor. Nu e păcat să fumezi, nu e păcat să bei puțin, nu e păcat să dansezi, nu e păcat să umbli în tovarășii rele, spune Diavolul la urechea tinerilor.

2. Nu se poate pe pământ să trăiești un sfânt. Așa e șoptit Satan și la urechea lui Luther. El însă l-a alungat.

3. Imprietenirea cu anumiți tineri răi și stricați, cari aduc o influență rea și compromițătoare vieții sfinte a tinerilor întorși la Dumnezeu. Mă-rul rău stricată pe cel bun.

Duminică 4 Mai 1941

Mântuirea

Text: Efes 2:8.

În cer nu va putea intra niciun om nemântuit, adică nu e iertat de păcatele lui, împăcat cu Tatăl, și spălat prin sângele lui Isus.

PRIMUL VORBITOR: MANTUIREA E HAR CĂPATAT

1. Fără merite. Pentru a fi mântuit nu trebuie să ai merite, să fi bun, sfânt, etc. toate acestea vin după mântuire. Pavel a fost un păcătos, și n'a meritat, tâlharul la fel, vameșii și păcătoșii tot așa.

2. Prin credință. Mântuirea se ca-

pătă, e un har, dar nu se dă decât acelor cari cred. Credința e o dovadă că noi vrem să primim acest har. Ea e acceptarea din partea noastră.

3. Pentru fiecare păcătos. Orice ne depe pământ poate fi mântuit. Isus nu refuză pe nimeni. El a câștigat la cruce mântuire pentru orice om. Dar cu condiția ca el să ceadă, adică să aprobe să fie mântuit.

4. Dar a lui Dumnezeu. Ea ne este dăruită tocmai de Creatorul nostru. Nu e făcută de noi, nu dobândită de noi, ci căpătată dela El.

AL DOILEA VORBITOR: MANTUIREA E COMPLECTĂ

1. Noi nu mai trebuie să facem nimic. El a făcut totul, noi numai să primim. Un aviator pentru a zbura nu are nevoie să-și facă el avion, acesta e făcut gata, el numai să-l folosească.

2. Fiindecă e făcută de Dumnezeu. Astfel ea e o mântuire veșnică. Nu e nevoie să fie reînnoită în fiecare an, ea e pentru totdeauna.

3. Ne scapă de toate păcatele. Nu numai anumite păcate, ci pe toate, oricât de mari și oricât de multe.

AL TRILEA VORBITOR: MANTUIRE PERSONALA

1. Pe fiecare în parte. Nimeni nu poate să obțină mântuirea pentru fiu, părinti, rude sau prieteni. Ea se capătă numai pe cale personală.

2. Prin ea mă mântui de păcatele mele. Orice am făcut prin sângele lui Isus, crezând în El sunt mântuit. Experiența noastră a tuturor ne-a dat această siguranță.

Duminică 11 Mai 1941

Misionarul Europei

Fapt 16:9.

Europa era plină de religii și credințe păgâne. Pavel era la granița

Europei. Într-o noapte un om din Macedonia îl cheamă să-i ajute. Și Pavel încredințat că glasul omului din vis e glasul lui Dumnezeu, a trecut în Macedonia, în Europa și ne-a adus lumina Evangheliei.

PRIMUL VORBITOR: CARACTERUL LUI PAVEL

1. Om sfânt. În el se vedea chipul lui Isus. Era predat complect în mâna Domnului, care l-a mântuit.

2. Om activ. Nu s'a crutat pe sine, ci a căutat ca lucrul Evangheliei să câștige. A lucrat într-una. A lucrat pe toate terenurile.

3. Om cu grijă de ceilalți. El a simțit durerile și bucuriile fraților lui. A căutat pe toate căile să-i ajute spre un viitor mai bun.

AL DOILEA VORBITOR: POCĂINȚA LUI PAVEL

1. Pocăința adevărată. S'a văzut păcătos, i-a părut rău de trecut, și a fost gata să facă orice în viitor.

2. Pocăință provocată de Dumnezeu. Isus a apărut în drumul Damascului și l-a provocat la pocăință. Așa face El și acum. Prin cuvântul Său, prin servii Săi, prin felurite împrejurări, El ne provoacă la pocăință. Judson s'a pocăit la un trăsnet, Luther la fel.

3. Pocăință sinceră. A ținut-o până la capăt. Ea a fost un proces, ce s'a continuat toată viața. El s'a pocăit în fiecare zi.

AL TREILEA VORBITOR. LUCRAREA LUI PAVEL

1. El a adus Evanghelia în Europa. A predicat și a înființat biserici prin toate locurile prin cari a trecut.

2. A ținut contact cu aceste biserici. Pe atunci nu era nici poștă ca azi, nici radio, nici ziare, ci el a trebuit să facă mai multe călătorii misionare, mai multe rotații, spre a vizita bisericile odată înființate. A trimis deasemenea pe lucrătorii lui.

3. A cristalizat învățătura creștină. Epistolele lui sunt o comoară prețioasă pentru noi. În ele avem așteptarea învățăturii, că azi putem să spunem că, avem totul la îndemână.

Într-o zi niște misionari au trecut pe marginea unui sat, în drumul lor. Cum era cald, au întâlnit în drumul lor un băiețuș cu un uleișor de apă, întorcându-se dela fântână. La cererea lor băiețușul le-a dat apă să-și stămpere setea. Acolo pe câmp misionarii s'au pus în genunchi și s'au rugat pentru binecuvântarea copilului. Din el mai târziu a devenit unul din cei activi oameni ai Evangheliei.

Duminică 18 Mai 1941

SPOVEDANIA UNUI CREȘTIN

Text: Fapt. 20:17—38.

Nimic nu e mai îndușosător ca despărțirea unor oameni, cari se iubesc. Pavel a iubit și a fost iubit de frații din Efes. Despărțirea lor e o scenă din cele mai simțite.

PRIMUL VORBITOR: DRAGOSTE RECIPROCĂ (unii față de alții).

1. Au plăns împreună. Lacrămile lor sunt stropi de rouă din cer. Ele sunt lacrimi isvorâte din dragostea sinceră.

2. S'au rugat împreună. Acolo pe mal a fost pentru ei cea mai frumoasă oră de rugăciune. Aceste clipe nu le-au uitat ei toată viața. Copii cari au fost acolo pe mal, când au crescut cu câtă scumpătate nu și-au adus e aminte de clipele de rugăciune la despărțirea lui Pavel!

3. S'au întristat împreună. Puțin din credincioșii de azi se întristează de întristarea fratelui. Lipsă de dragoste.

AL DOILEA VORBITOR: APRECIERE BUNĂ

1. Pavel i-a apreciat bine pe frații în străduințele lor depuse în cauza

Evangheliei, în păstrarea sfințeniei creștine.

2. Frații au apreciat lucrarea depusă de Pavel între ei. De aceea l-au stimat, l-au deplâns, când le-a spus că nu vor mai vedea fata lui.

3. Efesenii au înțeles greutatea avute de Pavel. Necazurile, lanțurile, suferințele și moartea. (Se va arăta din greutatea lui.)

AL TREILEA VORBITOR: VIAȚĂ CONSACRATĂ

1. A făcut toată datoria. „Sunt curat de sângele tuturor”, spune Pavel. A vestit tot planul lui Dumnezeu. A îngrijit bine de turmă. Și acum la despărțire se îngrijește de viitorul ei.

2. A știut că-l așteaptă suferințe, și totuși a fost gata să meargă. „Duhul Sfânt mă înștiințează că mă așteaptă lanțuri și necazuri.”

3. Dorința să sfârșească cu bucurie slujba. (v. 21). Orice ar păți, e gata la toate, dar să termine lucrarea.

Duminică 25 Mai 1941

DATORIA NOASTRĂ

Text: Marcu 16:16; Fapt. 1:8.

Domnul Isus a făcut totul pe pământ pentru mântuirea și fericirea noastră veșnică. Lucrarea de predicare a acestei mântuirii, a Evangheliei Lui a încredințat-o credincioșilor Lui, cari au dat-o altor oameni cari i-au urmat și astfel vestea Evangheliei rămâne să fie predicată în lume în toate generațiile de către credincioșii Domnului.

PRIMUL VORBITOR: INSARCINAREA GENERALĂ

1. Fiecare credincios trebuie să fie martor. Fiecare cunoaște starea rea din care a fost mântuit, fiecare știe ce a făcut cu el Domnul, astfel că poate mărturisi ce bine i-a făcut lui Domnul.

2. Nu numai predicatorii și misiionarii să predice. Ei sunt ceva în plus peste mărturiile personale. Fiecare om, fiecare femeie, tânăr sau bătrân poate și trebuie să vestească pe Domnul.

3. Așa au făcut primii creștini. „Mergeau din loc în loc propovăduind Cuvântul.”

AL DOILEA VORBITOR: INSARCINARE MARE

1. Pentru aceasta Isus făgăduiește prezența Sa. Nu e glumă a fi martorul lui Isus, când ști că și Diavolul nu doarme. Dar pentru ca ai Săi să fie biruitori, Isus promite că va fi cu ei întotdeauna.

2. Promite Duhul Său. „Se va popoară Duhul Sfânt”. Prin lucrarea nevăzută a Duhului El vrea să fie în mod minunat călauza credincioșilor Lui.

3. Le va da putere. Ei nu vor fi martori, nu-și vor face însăreținarea de a vesti oamenilor mântuirea lui Isus prin puterea lor, ci vor avea o putere venită de sus.

AL TREILEA VORBITOR: INSARCINARE SALVATOARE

1. Lumea va fi mântuită, după cum credincioșii lui Isus își vor face datoria. Ingerii din cer nu vor veni să vestească Evanghelia mântuirii. Dacă tatăl și mama stau și nu conduc pe copii lor la Isus, aceștia vor fi pierduți.

2. Pentru că păcătoșii să găsească pe Isus și jertfa depe Golgota, trebuie să audă pe credincios vorbind despre eecstea. Lidia nu l-ar fi primit pe Isus, dacă nu ar fi fost predicat de Pavel.

3. Omul credincios împreună cu Duhul Sfânt fac lucrarea lăsată în lume de Isus. Omul fără Duhul Sfânt nu va face nimic, și Duhul Sfânt fără om nu va lucra.

La înălțarea lui Isus la cer, se spune, că Ingerii au venit și L-au întrebat de lucrările făcute pe pământ. „Am învățat pe oameni adevărul” —

le-a spus Isus. „Numai atât ai făcut — întreabă Gavril. „Le-am dat pe de felul cum trebuie să trăiască” — adăugat Isus. „Dar cu păcatele din trecut ce s'a făcut?” — întreabă din nou Gavril. „Pentru păcatele oamenilor am murit pe cruce, Mi-am vărsat sângele” — a complectat Isus. „Dar unde va ști lumea din timpurile viitoare aceasta?” — îndrăzni Gavril. „Mă ales 12 oameni, cărora le-am dat însărcinarea să predice Evanghelia pe toate popoarele” — îi răspunse Isus. „Dar dacă acești oameni nu-și vor face datoria și nu vor spune oamenilor de moartea Ta, cum se vor mântui păcătoșii?” — întreabă ingerii în „Lumea va fi pierdută, cei 12 se face vinovați de moartea și pierzarea oamenilor, iar Eu nu mai am niciun plan” — încheie Isus. Cum ne face noi dator'a?

Duminică 1 Iunie

Iuda Iscarioteanul

Text: Ioan 13:26—30; 18:2—3.

Acest om e unul din cele mai trupe ființe depe pământ. Viața lui dispune în cele mai groaznice împrejurări.

PRIMUL VORBITOR: IUDA, UCENICUL LUI ISUS

1. El a fost unul din cei doisprezece. A ascultat deci toate învățăturile și vorbele Domnului Isus. I-a văzut în iul îndeaproape.

2. El a fost cel care purta puse ucenicilor. Prin urmare a fost un căruia îi plăceau banii. Dragostea bani e rădăcina tuturor răutăților. Toate relele din lume vin din cărbănilor.

3. Ucenicul în care nu a prins nimic din viața, vorbele și învățăturile lui Isus. Dovezi: căderea lui de mai târziu. El niciodată nu a avut gânduri serioase.

AL DOILEA VORBITOR: CARACTE- RUL LUI IUDA

1. Cu gândul numai la bani. Când a fost turnat mirul de alabastru el s'a supărat. „E o risipă” — spunea el. A dat chiar părerea că, mai bine ar fi fost vândut și banii dați săracilor. Se gândea la bani. Slujba aleasă de el au fost banii.

2. Înșelător. Când L-a vândut pe Isus, a aranjat ca ei să-L cunoască prin sărutul lui. El a venit și L-a sărutat pe Isus.

3. Om fără conștiință. Se duce la mai marii poporului și-L vinde pe Isus în schimbul celor 30 de arginți. Era o crimă, și nu s'a sfîit să o facă.

AL TREILEA VORBITOR: SFARȘI- TUL LUI IUDA

1. Ca un pierdut. În zadar a încercat mai târziu să arunce arginții înapoi, zadarnic s'a dus și a plâns că, a vândut sânge nevinovat, căci nu a mai putut repara.

2. Un sfârșit foarte groaznic. S'a dus în starea aceasta afară din oraș și s'a spânzurat, iar toate măruntaiele i s'au vărsat. E o grozăvie numai să te gândești la acest sfârșit.

3. Un sfârșit pregătit de Satan. Așa face el cu toți, cei ce se lasă conduși de el. Întâi le face sugestii de afaceri mari și nu prea rele, și chiar dacă vor fi în ele unele părți rele, nimeni nu va ști. Mai târziu însă tot el vine și râde că, te-a înșelat și-ți arată apoi sfârșitul cât de groaznic este.

Duminică 8 Iunie 1941

Cântăreții Domnului

Text: Psalmul 30:4.

O caracteristică a poporului Domnului e că, el cântă. Aceasta în toate veacurile și în toate locurile. Credincioșii Domnului cântă. Alături de natura întregă, de cântarea dimineții, cântarea stelelor în cor, de ciripi-

tul păsărelelor, ființa cea mai frumoasă din univers — coroana creațiunii, cântă și ea.

PRIMUL VORBITOR: CE ESTE O CÂNTARE?

1. E o contribuție a noastră la gloria și slava divină. Prin cântare noi aducem partea noastră la împodobirea și înfrumusețarea atmosferei cerești.

2. E o isvorire naturală, curată și sinceră a admirației noastre față de Domnul. În cântare noi nu ne forțăm ea isvorește așa, cum isvorește apa din izvor.

3. E o asemănare a rugăciunii. În cântare noi putem aduce slavă Domnului, putem să-I arătăm dorințele, nevoile și durerile noastre.

AL DOILEA VORBITOR: CÂNTAREA

E ISVORITA DINTR'O INIMA MANTUITA

1. Nu oricine poate cânta Domnului. O inimă care e plină de păcate, de poftă și dorinți rele, nu poate să cânte Domnului. Chiar dacă s'ar forța, nu ar putea face.

2. Bucuria mântuirii dă putere cântării. Cel cu păcatele ierlate are de ce cânta Domnului.

3. Un om mântuit pătrunde cu sufletul mai adânc, se apropie de atmosfera celor din cer. În cer toți cântă, toți se bucură.

AL TREILEA VORBITOR: CANTA- REA E INFLUENȚATA DE DUHUL DOMNULUI

1. O cântare cântată cu evlavie e numai dintr'o inimă în care locuiește Duhul Domnului. Acolo e pace, bucurie și mulțumire.

2. Inima în care e Duhul Domnului are în ea un izvor, ce țâșnește. Un credincios nu poate tăcea. Pe drum, în lucru, la plimbare, el cântă, fie în șoaptă, fie cu glas, dar el cântă.

3. Asta înseamnă o transformare a noastră și o foarte mare asemănare cu sfinții din cer. Apocalipsul spune că în cer încontinuu se aud cântări.

Duminică 15 Iunie 1941

Ușa cea strâmtă

Text: Luca 13:22—25, Matei 7:13, 1.

Viitorul are două uși, una largă și una strâmtă. Cea largă duce la pierzare, cea strâmtă în fericire.

PRIMUL VORBITOR: E UȘA CREȘTINEI

1. Adică ca creștin nu poți umbla cum vrei. Nu poți umbla în toate plăcerile vieții, nu poți umbla în păcate.

2. Ești supus în totul voiei și cuvântului lui Dumnezeu. Chiar dacă de multe ori e greu, totuși trebuie să-l accepți.

3. Trebuie să renunți la multe lucruri dragi și scumpe. Așa au făcut și fac toți credincioșii creștini. Așa e căderea creștină.

AL DOILEA VORBITOR: E UȘA CARE DUCE CU SIGURANȚĂ ÎN CER

1. Ea e Isus. „Eu sunt Ușa”. (Ioan 10:9). Și prin El cu toată siguranța că vom ajunge în cer.

2. Toți cei ce au mers pe această ușă, au ajuns în cer. Ei sunt azi în fericire. Numele lor a fost scris acolo. Locul era deci încă înainte de a ajunge pregătit lor.

3. Ea e ușa cerului. Așa ne-a spus Isus. El a venit de la Dumnezeu, deci a știut cum putem să ajungem în cer.

AL TREILEA VORBITOR: E UȘA PE CARE CHIAR NEVOINDU-NE DAR SĂ ÎNTRAM

1. Să intrăm până mai avem timp. Va veni vremea când vom încerca să batem la această ușă, dar ea va fi închisă pentru totdeauna.

2. Chiar dacă nu ne place. Ea e un

greu, în dosul căreia se ascunde fericirea veșnică. Prin cruce se ajunge la coroană.

3. Să intrăm și vom vedea că vor fi înșelați. Nimeni din cei ce au intrat cu adevărat și au zărit bucuria și fericirea în care au intrat, nu și-a căit, că au intrat.

Un bătrân visă într-o noapte un vis ciudat. I se părea, că a murit și a trebuit să meargă în veșnicie. El însă a luat cu el din toate lucrurile de care a crezut că are nevoie. A luat o lingură, o furculiță, fel și fel de alte lucruri necesare. Când a ajuns la poartă, i s'a spus să arunce sarcina, că poarta e strâmtă și nu se poate intra decât el, fără nimic. Și s'armanul a trebuit să arunce totul și numai așa a putut intra. În cer nu se poate intra cu nimic.

Duminică 22 Iunie 1941

Rugăciunea

Text: Luca 11:1—13.

Oamenii din fiecare veac, din fiecare țară au crezut în puterea și eficienta rugăciunii. Chiar păgânii cred în rugăciune. Deaceia ei se rogă la soare, lună, la un munte, sau la un râu, etc.

PRIMUL VORBITOR: NATURA RUGĂCIUNII

1. Ea să fie isvorâtă din nevoie. Chiar cei mai tari, pot dacă sunt sinceri să-și mărturisească slăbiciunile lor. Fiecare din noi în viață are cauze pentru cari să ne rugăm. Așa țesătura vieții, cu neîndestulări

2. Convinși că Dumnezeu ne poate ajuta și gata să ne ajute. Combinând nevoia noastră de ajutor, și cu puterea lui Dumnezeu veți avea ca rezultat rugăciunea.

3. Rugăciunea nu este scăparea de la realitate, ci e metoda prin care noi putem înfrunta realitatea. Noi prin rugăciune nu vrem să fugim de viața și împrejurările în cari ne aflăm, ci vrem să le biruim.

4. Să fie cât mai scurtă, și cât mai complectă. În Tatăl nostru, Isus aduce toate nevoile unui om. Ea e o rugăciune complectă.

AL DOILEA VORBITOR: RUGĂCIUNEA O PRACTICĂ CRESTINĂ

1. Intemeietorul credinței creștine S'a rugat. Isus a avut cea mai rugăciună vădită. Ucenicii L-au căzut mereu rugându-Se.

2. Prin rugăciune suntem în contact direct și intim cu Tatăl. Noi îi vorbim și El ne ascultă. Ce privilegiu!

3. Rugăciunea ne aduce multe binecuvântări. Lucruri de necrezut sunt făcute prin ajutorul rugăciunii.

AL TREILEA VORBITOR: ADEVĂRATA RUGĂCIUNE

1. Când suntem plăcuți în ochii Tatălui, glasul nostru e ascultat. Deci să căutăm să fim împăcați cu El și numai atunci putem fi siguri că El ne ascultă.

2. Când ne rugăm cu mintea, dar ne rugăm și cu duhul. Vorbele noastre să nu fie numai simple vorbe, ci ceva rupt din însăși ființa noastră.

3. Când aducem în rugăciune lucruri după voia Domnului.

Duminică 29 Iunie 1941

Tineretul creștin și alcoolul

Intocmită de Marcu Nichifor

Text: Prov. 23:31—335.

Una dintre cele mai mari curse ale tineretului este alcoolul. Pentru aceasta tineretul trebuie să fie treaz și cu ochii deschiși.

PERICOLELE ALCOOLULUI

Acest pericol este unul dintre cele mai mari printrucă nu-și arată efectul

lui d' strugător. El lucrează încet, încet, așa că aproape nici nu se observă. Până ce a înălțuit întreaga ființă. Apa ne este dată ca să ne curățească sângele și organismul. Alcoolul, fe vinului, berea, rachiuul nu se face mare deosebire, pentrucă fiecare are sănătatea morții, stă ascunsă, în loc să curețe, otrăvește, moleculele de alcool intră în sânge, se unesc cu globulele roșii și așa zi cu zi lucrează la ruina lor.

Alcoolul pătruns în sânge ajunge în creier, ființa ajunge alcoolică. Toată ființa deja strigă, după alcool. Un astfel de bolnav vinde cămașa, gheota, boul, vaca mulți și soțiile. Aceasta e cea mai grozavă boală din câte există. Mulți dintre bătrâni zic: Pe bețiv îl poate vindeca hărțelul și lopată. Funcționar, bogătan, sărac toți care se trag de deget cu paharul, plătesc scump aceasta îndrăzneală.

Pericolul sufleteș e foarte mare. Alcoolicii ajung robi friceii, ajung să aibă halucinații, sunt chinuți și loviți de gânduri din ce în ce mai grozave, unii ajung să audă voci necunoscute — astfel ajung în casa de nebuni.

LUPTA IMPOTRIVA ALCOOLULUI

1. *Să nu facă.* Chiar dacă ar câștiga milioane, iadul are mulți copii de ai lui Dumnezeu, oare sunt bucătarii diavolului. Mai bine să mori de foame, decât să devii bucătarul diavolului.

2. *Să nu bea.* Strictețea absolută. Niciun pas, nici un compromis. Șarpele ca pui n'are venin, nici scorpionul n'are otravă și totuși sunt omorâți de ce să nu faci așa cu paharul.

3. *Să nu vinzi.* Cine vrea să se îmbogățească de pe alcool, va sărăci cum să îmbogățește furând banul bolnavului nenorocit care nu știe ce face. Hotărâți-vă, niciodată să nu vindetți alcool.

Societatea femeilor

Lecțiunile întocmite de sora Fibia Popovici

Lecțiunea pe luna Aprilie

Mame și copii

MAME BUNE, COPII BUNI

Un mare scriitor a spus: „*măna care leagă, conduce lumea.*” Dacă aceasta e adevărat, tunci în zilele noastre mai mult ca oricând lumea are nevoie de mame bune, copii buni, de oameni mai buni.

Să venim la paginile Bibliei să vedem mame adevărate și copii buni.

Ana mamă bună. (I Sam. 1.) Ana e soția ideală. Ea înțelege chemarea ei adevărată. Ea poartă în suflet durerea că, nu are un copil. Cu aceasta durere și dorință vine în casa Domnului. Ea aduce dorința de-a fi mamă în casa Domnului pentru a fi sfințită de Dumnezeu. Ea plânge și se roagă Dumnezeului care ascultă rugăciunile. Ea face o promisiune în care vedem caracterul ei de adevărată creștină. Ea promite copilul cerut lui Dumnezeu. Nu-l vrea pentru sine. Îl dă cu toată inima cauzei lui Dumnezeu.

Multe soții primesc copii. Dar pe cari nu i-au dorit și pentru care nu s'au rugat. De aceia îi folosesc pentru ele. Cele mai multe mame n'au copii destinați pentru Dumnezeu; ele îi cresc după gusturile lor, îi învață eticheta zilei, îi îmbracă frumos, îi dau în școli, dar uită un lucru: „*Să-l dea lui Dumnezeu*” urmând pilda Anei.

Ce înseamnă a da un copil lui Dumnezeu? Înseamnă al consacra și închina de mic unui ideal înalt; a dori și a te ruga neîncetat ca din copilul tău Dumnezeu să facă un om bun. Pentru a-l putea închina, trebuie condus pe genunchi de mic, dus regulat în casa Domnului, legat cu inima de Noul

Testament, a te ruga cu el în fiecare zi și o viață întreagă.

Un tânăr a spus nu de mult: pentru mine e greu să mă despart de unele patimi, fiindcă am fost îngăduiat de mic în ele. Eu văd că nu e bună viața mea; dar nu mă pot schimba. Cât de tare și adâncă e rădăcina răului! Sunt mulți asemenea tineri, cari își plâng copilăria atunci, când se trezesc și văd alții colegi de-ai lor pe calea lui Dumnezeu. Unii din ei se întorc la Hristos aducându-și ei părinții la Dumnezeu.

Samuel copil bun. Când Samuel e mare, pe când stă culcat lângă chivotul Domnului în templu — acolo unde mama lui l-a dus. Glasul lui Dumnezeu îl strigă pe nume, îl cheamă la datorie spunându-i că misiunea lui e mare în viață. El chemat și dorit în aceasta lume de-o inimă credincioasă a iubit pe Dumnezeu. Pentru el s'au făcut rugăciuni cu lacrimi înainte de-a se naște; rugăciuni cari au ajuns până la Dumnezeu.

Ana e mama model, care a luat cu Dumnezeu și copilul ei face la fel. Samuel a cunoscut pe Domnul, fiindcă și mama lui l-a cunoscut. Multe mame se plâng că au copii răi din care nu pot face nimic. Ana a lucrat cu Dumnezeu. Samuel până la sfârșitul vieții a rămas credincios. Pentru viața lui pe pământ mama cu Dumnezeu au hotărât un destin: „a fi în slujab lui Dumnezeu.”

Eunice, mamă bună și Timotei copil bun. În lucrurile misionare Pavel a întâlnit multe familii, în care se găseau copii. Inima lui însă a rămas legată de copilul credincios din casa

Eunicei. Aici când el vorbește de Cel răstignit, ochii micului Timotei scilpeau în lacrămile credinței cari isvoarau dintr'o inimă predată și hotărâtă. Credința mamei are influența mare asupra copilului și învățăturile ei nu sunt uitate niciodată.

Casa Eunicei din Tars a fost o școală, în care a fost un singur elev, dar care a avut doi profesori buni: „mama și bunica.”

El a dus o viață plină de roade! Când un tânăr nu e în viață, ce ar trebui să fie în cele mai multe cazuri mama e cauza. Copilul trebuie deprins de mic de ordinea, munca și la nici un caz să nu fie uitată rugăciunea și Biblia. Multe mame cred că, a da copilului hrană la timp, a-l trimite la școală și a-l îmbrăca curat ajunge. Ne înșelăm când credem aceasta. Caracterele nu pleacă mai bune ca din școala mamei. Ea este aceea, care dă lumii omul bun sau omul rău.

Poate vom spune bine, dar nu toți copiii pot avea chemarea lui Samuel și Timotei; ei sunt unici în felul lor. E adevărat, cu nu toți pot primi acest iar și totuși pot. Datoria mamei e să samene în sufletul copilului lucruri bune. Chiar dacă unii copii cari au avut mame bune, credincioase, vor rămâne toată viața la stăpân, totuși chemarea lor acolo e mare. Avem dovezi sigure că unii servitori și-au adus stăpâni la Hirstos prin traiul lor curat și educația lor.

Mamă, cum e copilul tău? Bun sau rău? El e oglinda în care te vezi tu.

Luptă-te în rugăciune, să dai bisericii, țării, societății un copil sau o fată bună.

Lectura pe luna Mai

Mama rea, copilul rău

În luna trecută am învățat ceva despre mamele bune. În luna aceasta

vom încerca să cunoaștem pe „mama rea”.

Irodiada și fiica ei. Ce mamă rea găsim în Irodiada. Aceia ce ea era voia să facă și din fiica ei. În ea cloctea gândul crimei. Acest gând păcătos caută să-l realizeze dând instrucțiuni fiicei. Fiica o ascultă căci e mama ei, și cere capul neprihănitului Ioan.

Și astăzi avem mame care învață copilul să injure, să mintă, ba chiar să fure. Ferice de aceia cari nu se nasc și nu cresc la sânul unei mame rele ca Irodiada.

Mamă rea! Ce înțelegem când spunem acest cuvânt?

Mama rea e mama care niciodată nu-și cheamă copii pe genunchi cu toate că are curajul să spună că ea e creștină. Mama rea e aceea care-i conduce pe calea rea prin exemplele ei rele și prin sfaturile ei păcătoase. E acea care dă copilului băutura alcoolică punând drojdia beției în el. E acela care nu dă nici unui copil Noul Testament. Are bani pentru tot ce copilul cere, dar pentru ce e folositor nu. E aceea mamă care vorbește de rău vesnic și pe alții în fața copilului. E mama care nu-și duce copii în casa Domnului. E mama care atunci când copilul aduce acasă vreun lucru străin nu-l cercetează de unde îl are și nu-l trimite înapoi cu lucrul furat.

Un condamnat înainte de-a fi executat și-a arătat dorința de-a vedea pe mama lui. Când aceasta vine, el strigă plin de furie: „Tu m'ai învățat să fur, pe când eram încă mic.” Când judecătorul a auzit aceasta, a executat mama rea și a eliberat copilul.

Atitudinea pe care trebuie s'o iei este să-l iei la picioarele Domnului în umilință. Atunci când face o faptă bună, adu-i exemple de copii cari au făcut fapte mai mari decât el și au fost mai

buni decât el. Așază-l într-o stare de mulțumire cu sine și îndeamnă-l să meargă înainte.

O mamă credincioasă care are între copii ei unul sau doi copii răi, trebuie să-și amintască zilnic de pocăința ei și să plângă cu ei pe genunchi, până când și ei vor înțelege calea pocăinței. Copii răi numai aducându-i la Isus se pot schimba: Vorbeste-le cu lacrimi despre Cel răstignit. Trăiește pocăința ta în fața lor și ei se vor impresiona de starea ta. Ei vei mișca în suflet cum nimeni altul nu poate. Și chiar dacă ei nu se vor pocăi, așa curând cum tu ai vrea, totuși învățătura ta, chemarea la Isus prin gura ta, îi va urmări până la mormânt. Mulți copii răi cari și-au pierdut părinții credincioși s'au întors la Hristos, la calea bună, — după moartea părinților. Apoi multe mame prin multe greutăți, dar cari n'au uitat să se roage, au făcut din copii lor mari predicatori ai Evangheliei Domnului Isus.

Atunci, când o mamă are un copil rău, pentru acesta i-se cere o îndoită iubire și compătimire. De cele mai multe ori însă vedem învers că, sunt ispitite să iubească mult pe copii lor buni, iar pentru cei răi n'au decât cuvinte rele.

Isus moare pentru cei răi și se roagă pentru cei cari îl răstignesc. Ce iubire! Și despre o mamă bună se spune așa. Ce iubire are mama aceasta! Câtă răbdare cu copilul ei cel rău.

Mame! Nu uitați că la sânul vostru legănați lumea de mâine. Incereați cu ajutorul lui Dumnezeu să creșteți pe aceia, care mâine în loc de sticlă cu rachiu să ia Evanghelia.

Lecțiunea pe luna Iunie

Duhul Sfânt

În luna aceasta vom încerca să în-

vățăm ceva despre persoana Duhului Sfânt în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

1. CATE NUMIRI ARE DUHUL SFÂNT?

1.) *Duhul*. Matei 4:1. Luca 4:1—14. Marcu 1:10. Ioan 1:12. Acest titlu a fost dat pentru a se arăta că, El este autorul vieții spirituale și că El e superior oricărui Duh. El este *Duhul*.

2.) *Duhul lui Dumnezeu*. Acest titlu ne amintește de sfințenia Lui. Insușirea lui de căpetenie fiind sfințenia pretinde acesta dela cel credincios, dar în același timp o și produce în poporul Său.

3. *Duhul veșnic*. Evrei 9:14. Această numire ne arată că El e veșnic. Nu pierde niciodată.

4.) *Duhul Adevărului*. Ioan 14:17. Acest titlu ne amintește de faptul că, el nu se împacă cu minciuna. Păcatul minciunei a fost aspru pedepsit în Anania și Safira, fiindcă au mintit pe Duhul Adevărului.

5. *Duhul vieții*. Rom. 8:2—10. Această numire ne arată că, el nu are nume: viața în sine, dar și este chiar isvorul vieții.

6. *Duhul harului*. Evrei 10:29. Cu toate cuvintele el are și îndurare, milă în Sine și dă poporului Său fără de care nici un credincios nu poate propăși. El ajută greșitului păcătosului să-și plângă păcatele.

7.) *Duhul gloriei*. I Petru 4:14. Acest titlu ne arată că, el se bucură de o glorie a sa întrucât e Dumnezeu.

8. *Duhul lui Hristos*. Rom. 8:9—1. Petru 1:11. Acest titlu ne amintește de unitatea Duhului Sfânt cu Hristos și al Săi. Isus spune: „Nu vă voi lăsa orfani...” înseamnă că El însuși era în Acel promis.

9.) *Mângâietor.* Ioan 14:16, 26. 15:26.

Aceasta este o numire specială dată de Isus Duhului Sfânt. Acest titlu ne ajută să înțelegem lucrul Duhului Sfânt, pe care îl are de făcut alături de cei credincioși și anume: să apere, să ajute, să mijlocească, să mângâie, să dea putere celor oboșiți... Un predicator obișnuia să se roage în felul următor: O, Tată cerească, o, Isuse, Fiul cel etern și fratele nostru mai mare, oh, Duhule mama noastră din ceruri. Da, putem spune că, El în adevăr sfătuște pe copii lui pe calca cea bună.

II. PĂCTUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT. Isus amintește despre acest păcat grozav cu ocazia tămăduirii unui om îndrăcit care era și surd-mut. Când poporul admira pe Isus pentru minunea aceasta și întreba dacă nu este El Fiul lui David, fariseii batjocuritori răspund că, Isus face aceste semne cu puterea Diavolului. Aceasta a fost o hulă din partea lor contra Duhului Sfânt, care era în Hristos. Ei au stărut în acest păcat. Isus nu le-a putut ajuta cu nimic, căci ei au voia lor proprie și-au omorât conștiința. Erau morți în mod spiritual. Și azi se face acest păcat. Atunci când o persoană stăruie cu plăcere într-un păcat de care nu vrea să se despartă, sufletul îi devine mort și nu mai cunoaște lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Fariseii au căzut în acest

păcat și-au pierdut pe veci sufletele.

Să ținem însă minte două lucruri în legătură cu păcatul împotriva Duhului Sfânt.

1. *Nimeni* afară de Dumnezeu nu știe cari sunt cei cari s-au făcut vinovați de acest păcat. Noi nu ne putem admite să spunem cutare sau cutare a păcătuit contra Duhului Sfânt. Acesta numai cel Atotștiutor o știe.

2. Atât timp, cât un om mai are dorința în sine să fie mântuit prin puterea lui Dumnezeu, acel mai poate spera în a fi mântuit. Despre astfel de om se poate spune că nu a păcătuit contra Duhului Sfânt.

III. *ROADA DUHULUI.* Galateni 5:22. Aici Pavel descrie lucrul Duhului în viața creștinului. Prin lucrarea Duhului un om se naște, crește și trăiește adevăratul copil a lui Dumnezeu.

Dr. Schofield arată sau ne dă o împărțire a virtuților Duhului Sfânt în felul următor:

1. Dragostea, bucuria, pacea se manifestă în starea lăuntrică a credinciosului.

2. Indelunga răbdarea, bunătatea, facerea de bine e manifestarea credinciosului sub influența Duhului față de semenii.

3. Credincioșia, blândetea, înfrânarea poftelor e atitudinea credinciosului față de Dumnezeu.

Abonați

FARUL CREȘTIN ȘI CĂLĂUZA

Pentru folosul sufletelor voastre și a cugetului vostru. Trimițând abonamentul la casierul nostru: NICOLAE ONCU

A R A D, Str. Blanduzei 4.

Necesitatea Școlii Duminicale în Biserică

Nimic mai însemnat în biserică nu avem decât „Școala Duminicală”. E cea mai folositoare organizație bisericască. Fiecare membru tânăr sau bătrân e chemat a-i da cea mai bună atenție. Pentrucă datorită școlii duminicale putem avea mai multe binecuvântări.

Prin școala duminicală putem studia Cuvântul lui Dumnezeu în comun. Credincioșii trebuie să învețe împreună Biblia. Ei sunt în școala lui Hristos, toată viața.

Putem păstra unitatea de vedere și credință în cele sfinte. O biserică se pierde atunci, când membrii ei se desbină în felul de-a înțelege cuvântul lui Dumnezeu. Prin școala duminicală putem ține permanent mintea și sufletul bisericii lângă Biblie.

În școala duminicală se pot da cele mai bune lămuriri din cuvântul lui Dumnezeu. Cei interesați pot pune întrebări dacă sunt sinceri, pot avea răspunsul cel mai mulțumitor sufletului. Prin întrebări și răspunsuri se face cea mai bună educație.

Prin școala duminicală biserica cre-

ște în har. Trebuie să avem biserică crescute în minte, suflet și inimă. Domnului nu-i place să aibă ucenici ignoranți. Silința lui a fost intolerantă una de-a lărgi mintea ucenicilor și să face să înțeleagă cât mai adânc Scripturile.

Cauza că așa de slab cresc bisericile în număr de credincioși e aceea că n-au crescut cu mintea și sufletul. Mulți membrii au rămas cu simptome religioase și amintiri din copilărie. Astăzi sufletul lor e uscat și împietrită în ce privește cuvântul lui Dumnezeu. Au intrat neînțeleși în spirit de ceartă, egoismul, etc. în viața lor.

Școala duminicală face o caldă viață tuturor bărbaiților, femeilor, copiilor și tinerilor să vină în școală. Mai bine o școală duminicală decât un serviciu oboșitor și oamenii tot doarme. Mai de preț un studiu biblic decât o adunare închisă. E bine să avem o școală duminicală organizată, în care să țină lecții studiate. Fiecare școală duminicală ar avea Călăuza școlii duminicale ar fi bine. Imbrățișați deci școala duminicală, care e și a Domnului.

CÂȘTIGUL RĂBDĂRII

Un credincios al Domnului, era pe vremea când negrii erau sclavii și robii albilor, rob la un alb necredincios. Acesta în furia lui contra credinței creștine care dă desrobirea, înterzise în mai multe rânduri fratelui să se roage. Intr'o zi, prinzându-l din nou, l-a bătut cu biciu, până întrăg corpul era numai sânge. Totuși fratele în sufletul lui s'a rugat pentru sufletul stăpânului său. Noaptea stăpânului i s'a făcut rău. Se svârcolea în pat și nu

putea avea nici liniște, nici odihnă. Trimis după robul său, care era credincios. Acesta sârmanul era încă răni de sânge. Dar s'a dus la stăpân. Acolo însă, spre marea lui uimire și bucurie, stăpânul îi mărturisește pentru robul său, și-l roagă să se roage pentru el. Robul cu corpul plin de sânge și ingenunchiat lângă patul stăpânului său și a cerut mila divină pentru Răbdarea robului a dobândit întregul suflet al stăpânului.

ȘCOALA DUMINICALĂ MODEL

Pentru orientarea tuturor școalelor duminicale din țară, dam în câteva rânduri, principiile de bază a unei Școli duminicale model. Sigur în cadrele posibilității, de lucru în biserica creștină baptistă.

1. Organizarea. Pentru a putea face de folos Școala duminicale, trebuie organizată în felul următor: Toți membrii din biserică, trebuie să fie membri în Școala duminicală. Dela copilul de 4 ani la cel mai bătrân membru din biserică. De exemplu: clasa I. 4—6 ani; II. 7—9 ani; III. 10—12 ani; IV. 13—16 ani; V. 17—21 ani; clasa tinerilor VI. 22 ani; în sus urmează clasa adulților. Ar fi șase clase de toate. Sigur acolo unde sunt mai puțini copii, se poate conțopi vârstele cele mai apropiate într-o singură clasă.

Școala duminicală, trebuie să aibă și un comitet simplu, compus din: conducător, secretar și casier.

Invățătorii pentru fiecare clasă. Aceștia trebuie aleși dintre cei mai buni membri ai bisericii.

Pregătirea învățătorilor. Invățătorii trebuie să citească zilnic Biblia, după calendarul și „Pâine din cer”, să studieze și să citească toate cărțile din literatura creștină baptistă. Numai cetind te poți educa și fi în stare să înveți pe alții. Odată pe săptămână învățătorii se întrunesc la studiul lecției și rugăciuni. Predicatorul e bine să-i cheme la această oră. Datoria însă e a conducătorului Școalei duminicale.

Pregătirea claselor. Fiecare elev trebuie să aibă Noul Tes-

tament, cartea de cont.

Calendarul biblic și Călăuza, dacă se poate. Apoi cuv. le aur să-l știe și lecția la fel. Clasele se roagă pentru învățătorii lor.

Un timp potrivit. Cel mai bun timp pentru Școala duminicală este acela de dimineață ora 10—11, adică după rugăciunea publică. Atunci mintea e clară și neobosită. După masă nu e timpul potrivit de învățat. După ce oamenii au mâncat, mai de grabă ar dormi, decât să învețe. Copilului nu-i place să gândească, când stomacul e plin.

Metode de predare. Invățătorii trebuie să fie dibaci în felul de a preda când s'au dus în fața clasei să explice scurt lecția și să pună întrebări. Sau se poate începe imediat cu întrebare, la care să-și răspundă. Atunci mintea elevului este gata să primească.

Conducerea Școalei duminicale. a.) La început o cântare potrivite cu lecția și conduse vioi. Rugăciune, un verset de cântare, apoi citirea textului. Pe urmă conducătorul, face o explicație de 5 minute, făcând legătură între lecția din trecut și cea din prezent.

În timpul unei cântări se face împărțirea în clase și studierea lecției 20—30 minute. La urmă conducătorul începe o cântare când toate clasele vin laolaltă. Secretarul face raportul: câți prezenți, câți absenți și câți vizitatori. Apoi conducătorul pune întrebări în urma cărora face o încheiere de 5 minute. Un verset de cântare și rugăciune, de mulțumire.

ISUS HRISTOS ȘI EDUCAȚIA CREȘTIN

Imediat după ce Domnul Isus și-a adunat pe cei 12 ucenici, a început să le dea învățătura adevărurilor sfinte. Ei erau cei mai mulți pescari la Marea Galileii, iar înaintea lor stătea lumea întreagă, pe umerii lor era cea mai mare și grea însărcinare de pe pământ. Niciodată nu ar fi putut face ceace au făcut, dacă Isus nu i-ar fi pregătit, dacă nu le-ar fi dat educația necesară pentru această lucrare. Adesea Isus S'a retras în părți liniștite a țării și acolo la poalele verzi și pline de flori ale munților, Isus descopere capitol cu capitol din planul de mântuire a lui Dumnezeu.

Astăzi au nevoie credincioșii lui Isus de această pregătire în tot adevărul creștin? Sigur că da.

Da pentru că: 1. Nici noi dacă nu căpătăm lumină, nu cunoaștem și nu știm adevărurile veșnice ale Impărăției lui Dumnezeu. Iar un creștin, un om a lui Isus, trebuie să știe întreg adevărul. 2. Pentru că și asupra noastră e aceiaș mare însărcinare, de a predica Evanghelia la toți oamenii. 3. Pentru că asupra credincioșilor adesea vin vânturi cu învățături greșite. Iar când credinciosul e nepregătit, cu mare ușurință poate să cadă în greșeli de credință. Dacă el știe, însă că adevărul e numai așa, atunci nimeni și nicio altă învățătură nu-l poate înfrânge.

Deaceia în bisericile noastre noi avem Școala duminicală, unde toți membrii noștri învață Biblia, iar pentru o cât mai mare reușită în studierea cuvântului lui Dumnezeu, avem

Școala duminicală împărțită pe clase. Clasele sunt pentru copii deoparte și pentru tineri de alta, astfel că fiecare să poată după nevoie primi lumina adevărului biblic.

Iubiți Școala duminicală, cereți în ea cuvântul Domnului și veți fi câștigători în învățătura Evangheliei, în școală veți să vă îndepliniți însărcinarea, și veți putea înfrânge orice învățătură greșită.

„Și învața cu putere”

ATENȚIE !

Scopul colectei din Duminică este, pentru spesele misionare în țară, Bisericele sunt rugate să sprijinească această lucrare.

Învățătorii Școalei duminicale să și răspândiți în clasele voastre o carte: „Putere și lumină.”

FIECARE elev al Școalei duminicale, fiecare tânăr din Societatea tinerețului albă Călăuza.

Un exemplar 8 l

CĂLĂUZA

Arad, Str. Lac Barna

TINERETUL, VIITORUL NOSTRU

Cea mai frumoasă podoabă a unei biserici e să aibă un tineret activ și pocăit. Dar aceasta nu e numai o podoabă, ci e întrezărirea unor mari speranțe de viitor. Căci cum sunt tinerii de azi, așa vor fi membrii, conducătorii de mâine.

Pentru a avea un tineret bun, activ, pocăit și predat Domnului, sa găsim cea mai bună metodă de a-i pune la lucru. Ei trebuie să se obișnuiască să lucreze. O societate a tineretului creștin pentru a se bucura și a face bucurie și bisericii, trebuie să știe următoarele lucruri:

— să aibă un program bine aranjat, împodobit cu ce e mai bun și mai frumos. Desfășurarea programului să aibă puterea de a ține curiozitatea și atenția ascultătorilor.

— să contribuie la program tinerii pocăiți și întorși la Dumnezeu. Noi trebuie să știm că, „nu se culeg struguri din spini, nici smochine din mărarăcini”. E o foarte mare greșeală atitudinea multor frați că, împing tinerii să activeze și ei sărmanii sunt cu gândurile la toate păcatele, stăpâniți

de tot ce e rău. Cu astfel de tineri, programul e un timp pierdut, o încercare zadarnică.

— să fie un singur dor, de a-l slăvi pe Dumnezeu și a dobândi pe cei pierduți la Isus. Cine are alte gânduri, nu are ce căuta în programul tinerilor. Acolo nu e locul de a se ridica, sau a se mândri cineva.

— să fie misionari. Tineretul legat într-o societate e bine ca din timp în timp să facă anumite vizite misionare la alte biserici. E așa de frumos și biblic ca împreună să se aprindă în râvna lor de a fi adevărați creștini.

— să fie spiritali. Adesea ne este dat să vedem câte la un program al tineretului cum se face căle ceva lipsit complet de duhul vieții. Nu trebuie să facem nimic pentru noi, ci totul pentru Domnul. Fiți conștienți că, prin ceace faceți voi tinerilor, e ori slăvit, ori dojenit Mântuitorul vostru.

Tinerilor, voi sunteți nădejdea noastră. Privindu-vă pe voi, noi vedem oglinda vieții bisericilor noastre de mâine. Fiți la îndăltime.

Creșterea Duhovnicească

R — ugați-vă neîncetat (I Tes. 5—17).

U — itând ce este în urmă (Filipeni 3:13).

G — olgota, care înseamnă „Locul căpățâni (Ioan 19:17)

A — stăzi dacă auzi cuvântul (Evrei 3:7—8).

L — uați seama la voi și la toată turma (Fapt. 20:28).

U — nde sunt Eu să fie și ei... (Ioan 17. 24).

C — rede în Domnul Isus! (Faptele 16:31).

R — amâneți în Mine (Ioan 15:4).

U — nul samănă, altul seceră.

L — apădați orice răutate (Ro mani 12).

J — ertfă vie, sfântă și plăcută (Rom. 12:1).

E — u mă pot lăuda în Isus Hristos (Rom. 15:17).

R — âbdători în necaz (Rom. 12:12).

T — e voi binecuvânta toată viața mea (Ps. 63:4).

F — iindcă atât de mult a iubit Dumnezeu (Ioan 3:16).

A. — runcă-ți pâinea pe ape și o vei regăsi. (Ecl. 11:1).

Mama lui Timotei, îl învață Biblia

ATENȚIUNE!

ATENȚIUNE!

Cea mai frumoasă, bogată și ieftină
revistă religioasă săptămânală este

FARUL CREȘTIN

ABONAMENTUL pe un an
întreg este de numai 120 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : ARAD, STR. LAE BARNĂ No. 4

În Depozitul de literatură creștină avem cărți de studiu în cuvântul Domnului, cărți cu viețile binecuvântate ale oamenilor predați lui Dumnezeu, cărți inspiratoare, cărți frumoase, tractate, etc.

Orice comandă se face contra ramburs la

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
ARAD, Str. Lae Barna 4

Tip. LOVROV & Co., ARAD